

MAKIĆI

LIST UČENIKA
OŠ MIHOVIL PAVLEK
MIŠKINA
ĐELEKOVEC

TEMA BROJA

"MODERNA OVISNOST"

BROJ 13- LIPANJ 2014

Sadržaj

Uvodnik.....	2
Izdvojeno iz sadržaja.....	3
Projekti.....	4
Naši uspjesi.....	6
Najučenici.....	7
Gosti.....	8
Vijesti iz škole.....	9
Maštamo i stvaramo.....	12
Moderna ovisnost.....	16
Na krilima mašte stvaramo.....	18
Želim znati nešto više o	22
Nove snage u školi.....	24
Mini putopisi.....	25
Višednevna putovanja.....	26
Kamo poslije 8. razreda.....	27
Rezervirano za osmaše.....	28
Foto-strip.....	30
Zabavna stranica.....	31

Drage naše čitateljice i čitatelji,

pred vama je novi broj Makića. Veselimo se novim susretima s vama ostvarenim kroz lijepu riječ te pregršt bisera koje vam poklanjamo kao zalog mudrosti, znanja i vještina stečenih kroz proteklu godinu. A ona je, kao i svaka dosad, protekla brzo. Na stranicama koje su pred vama donosimo novo lice naših *Makića*. Svoju kreativnost uklopili smo u razigranu kombinaciju crno-bijelih i stranica u boji. Povest ćemo vas u nezaboravne avanture, podijeliti s vama doživljaje s putovanja, ali i iz školskih klupa, predstaviti vam stvaralačke dosege naših malih kreativaca... Tema ovog broja dotiče se onog što se pokazalo vrlo ozbiljnim problemom modernog vremena – istražili smo ovisnost o suvremenim tehnologijama i posljedično sve veću otuđenost i bijeg u virtualne svjetove koje ona nudi. Čestitamo našim nujučenicima, a osmašima koji odlaze i traže pravi put, darujemo nekoliko mudrih savjeta starijih srednjoškolaca. Otvorenih srca za sve što je pred vama, spremno postavljajte pitanja u potrazi za pravim odgovorima te potičite vaš znatiželjan duh. Veselimo se vašim novim pobjedama!

MAKIĆI – list učenika OŠ Mihovil
Pavlek Miškina Đelekovec
Broj 13, lipanj 2014.

NAKLADNIK :
OŠ Mihovil Pavlek Miškina Đelekovec
Mirka Viriusa 28
Tel: (048) 221-543, 221-544, fax: 834-002
e-mail:
osnovna.skola.mihovil.pavlek.miskina@kc.t-com.hr

ZA NAKLADNIKA:
Ravnateljica škole Sonja Vuljak

GLAVNA UREDNICA:
Vanja Raletić, dipl. učiteljica

UREDNIŠTVO:
Petra Rožmarić, prof.
Monika Horvat, dipl. učiteljica
Iva Stanko, magistrica edukacije likovne kulture
Kyara Fičko, Paula Puklavec, Patricija Rašan (8.r.)

SURADNICI:
Sonja Vuljak, ravnateljica
Dijana Muhić, pedagoginja i knjižničarka
Tatjana Međimorec, učiteljica
Kristina Poljičak, volonterka pripravnica
učenici

NASLOVNICA:
Dizajn: Iva Stanko

NAKLADA:
150 primjeraka

PRIPREMA I TISAK:
Tiskara Rihtarić, Koprivnica

U ovom broju...

Najučenici

Uspješni projekti

Osobne iskaznice učitelja

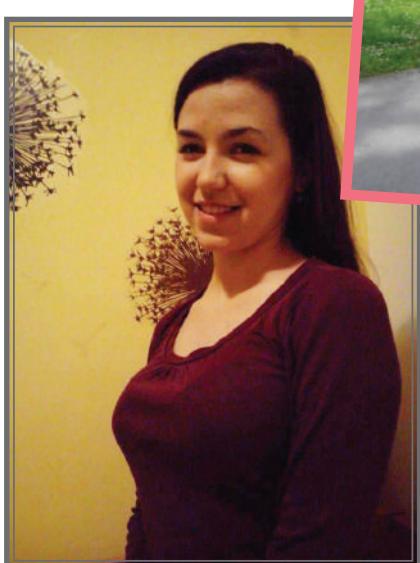
Novouređena
knjižnica
škole

Gosti
književnici

Zabava

Savjeti
srednjoškolaca
o dalnjem
školovanju

Moderna ovisnost u slikama

Ovisnost o ekranima

Izdvojeno iz sadržaja

U okviru Mjeseca hrvatske knjige započeo je Nacionalni kviz za poticanje čitanja 2013.

Pročitaj i pobijedi

Nacionalni kviz za poticanje čitanja provodi se on-line u narodnim i školskim knjižnicama diljem Hrvatske.

Ovogodišnja tema kviza je PROČITAJ TRI DNEVNIKA I POBIJEDI!

Darko, Klara i Paula, učenici 5. razreda naše škole, pronuli su čitanju dnevnika, a čitale su se ove knjige:

1. SANJA POLAK: Pobuna Pauline P.
2. DAMIR MAĐARIĆ: Kako smo od bankrota spasili mamu i tatu
3. JEFF KINNEY: Gregov dnevnik: Rodrick rastura

11. studenoga 2013. u našoj školi obilježen je Dan hrvatskih knjižnica. Ovo je bila prilika da svi zajednički čestitamo učenicima 5. razreda i nagradimo ih za sudjelovanje u projektu Nacionalni kviz za poticanje čitanja 2013. Učenici Paula Mađarić, Darko Porić i Klara Sirutka nakon marljivog čitanja i odigranog kviza dočekali su i izvlačenje pobjednika. Kao predstavnica naše škole izvučena je Klara Sirutka. Ona je sudjelovala u glavnom krugu izvlačenja 15. studenoga 2013. u sklopu sajma knjige-Interlibera. Svojim učenicima dobiti je zahvalnice za sudjelovanje, a Klara je, iako glavnu nagradu nije osvojila, dobila simboličnu nagradu, knjigu.

Tragovima prošlosti

Ove školske godine učenici 1. – 4.r. MŠ Đelekovec sa svojim su učiteljicama osmislili mali zajednički projekt pod nazivom: „Iz bakine škrinjice“. Projekt se tijekom nastavne godine provodio kroz razno-vrsne radionice posvećene čuvanju tradicijskih običaja ovog kraja.

Tako smo uz Dane kruha u jesenskoj radionici izrađivali ukrase od raznih jesenjih plodova, a uz pomoć bake Slave Sabolić pokušali smo zamijesiti i ispeći pravu bakinu pogaću i fine perece.

U predbožićno vrijeme uživali smo u izradi adventskih vjenčića, a u tome nam je pomagala tetka Anita Sabol svojim kreativnim idejama kako bi vjenčići što ljepeše izgledali.

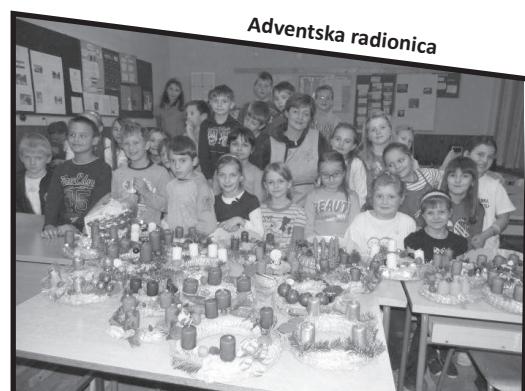
Za blagdan Valentijana odlučili smo upustiti se u ukrašavanje licitarskih srca kakva su nekad zaljubljeni poklanjali jedni drugima. Ovdje nam je svojim umijećem u izradi licitara pomogla gospođa Ljubica Špičko – vlasnica medicarne u Koprivnici, a učenici su uspješno šarali licitare, a ponešto su saznali i o izradi medovine, „šula“ kao i ukrasnih svijeća. U tjednu prije Uskrsa ponovo smo se družili s tetom Anitom te zajedničkim snagama izradili pisance i uskrsne aranžmane koji su kasnije bili izloženi na prodajnom sajmu u Koprivnici.

Projekt „Iz bakine škrinjice“ nastavio se izradom buketića cvijeća prigodnih za Majčin dan koje smo od krep – papira načinili s gospodom Šteficom Marijančić iz Imbriovca.

Izletom po Koprivničko – krševačkoj županiji naš smo projekt priveli kraj, a na ovom izletu također imali prilike upoznati neke tradicijske zanate kao i prirodne i kulturne znamenitosti našeg dragog nam i lijepog podravskog zavičaja.

Vuzmena košarica na trgu

Čitamo mi, u obitelji svi (nacionalni projekt poticanja (obiteljskog) čitanja kod učenika)

Putujuće knjige

Razvoj vještine čitanja ključan je za razvoj svih drugih vrsta pismenosti. Nakon što učenici u prvom razredu osnovne škole nauče čitati važno je razvijati naviku čitanja i promicati važnost čitanja. Djeca uče oponašanjem i zato je važno da budu okruženi osobama koje čitaju i uživaju u pročitanomu štivu.

Cilj projekta „Čitamo mi, u obitelji svi“ je da se, u suradnji s roditeljima, potiče djecu da zajedničkim čitanjem knjiga lakše usvajaju tehniku čitanja, razvijaju naviku čitanja i pozitivan odnos prema čitanju te da zajednički utječemo na razvoj čitalačkih kompetencija i informacijske pismenosti učenika općenito.

I naša škola je prepoznala vrijednost ovakvog projekta te se ove školske godine po prvi puta, zajedno s učenicima i njihovim roditeljima, uključila u njegovo provođenje.

Projekt se organizira u sklopu Hrvatske mreže školskih knjižničara, a školska knjižničarka Dijana Muhvić je voditeljica i organizatorica projekta u našoj školi. Uz zajedničku suradnju razrednica, roditelja i učenika ostvarile su se planirane aktivnosti.

Loptu dok vritnem,
celi se zašknem.

Hana se riče kaj kobila,
samo kaj bi loptu vlovila.
Vritnula bi ju čim bole,
kaj bi došla tijam do škole.
Jožek je fest zajafkal,
dok je z donom asfalta vritnul,
Lara je gola dala,
a Fićo se par put skopitnol.

Dora Vuljak, Lara Habrka,
Ivan Matotan, Hana Šegerec
i Domagoj Medved

djeci pročitala svoju slikovnicu *Zeleni Miško, plavi Miško* i tako djeci objasnila kako se gusjenice pretvaraju u leptire. Zajedničkom fotografijom pozdravili smo se s našim malim priateljima.

Otvorenje knjižnice

U 17.00 sati u školi su se počeli skupljati učenici, učitelji i dragi nam gošti kako bismo zajednički otvorili novouređenu školsku knjižnicu. Tom prilikom gošti su mogli pogledati izložbu starih slikovnica i knjiga iz zaštićene zbirke školske knjižnice kao i prolistati sve do sada objavljene brojeve školskog lista „Makići“.

Ravnateljica škole Sonja Vuljak pozdravila je sve prisutne i zaželjala dobrodošlicu svim gostima.

Voditeljica Županijskog vijeća školskih knjižničara Adrijana Hatadi u prigodnom govoru je istaknula važnost knjižnice u rastu i razvoju svakog pojedinca te potrebu zajedničke suradnje škola i lokalnih vlasti kako bi knjižnice imale i finansijsku pomoć u obavljanju svoje funkcije. Predstavnica Obrtničke škole Koprivnica, Ljiljana Mraz pohvalila je napore škole, a posebno ravnateljice i knjižničarke, u nastojanju da stvore prostor u kojem će se učenici naše škole osjećati zadovoljnima i u kojemu će moći pronaći informacije važne za učenje. Načelnica Općine Đelekovec, Štefica Sirutka u obraćanju prisutnim navela je kako su knjiga i čitanje često zanemareni te izrazila nezadovoljstvo zbog toga jer zna kolika je važnost ove vještine.

Kako je za preuređenje knjižnice bio potreban pravi mali tim ljudi, knjižničarka Dijana Muhvić, zahvalila se svima onima koji su na bilo koji način pomogli da naša školska knjižnica postane ono što je danas. Knjižničarka se zahvalila svima onima koji su na bilo koji način pridonijeli obnovi knjižnice, bilo opremom bilo knjigama.

Književno predvečerje s Mladenom Levakom

Došlo je vrijeme i za književno predvečerje sa zavičajnim književnikom i umjetnikom Mladenom

Noć knjige

Dana 23.travnja 2014. knjiga je i u našoj školi postala glavni izvor svih događanja, a sve u našoj namjeri da zajednički obilježimo Noć knjige.

Čitamo (s) vrtićancima

Aktivnosti su počele već ujutro. Učenice Klementina Korošec i Paula Mađerić te njihova knjižničarka Dijana Muhvić, provele su vrijeme s vrtićanicima iz DV „Iskrica“ iz Đelekovca.

Klementina je

Stvarajmo zavičajnim govorom

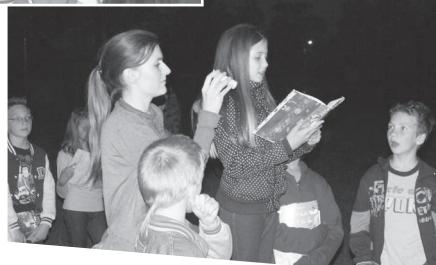

Zar nikome ne treba pomoći?

Preuređena knjižnica

Najdraže knjige u mraku

učenici,

VUZEM

Pred par deni je bil Vuzem. Stali smo se rano da idemo k meši. Ovo leto je bila fletno gotova. Za fruštukel smo jeli kuhanu jejca, šunko, hrena i mlodog luka. Za obed smo imeli nekakvo meso i krumpera. Celo popolne smo zjake prodavali i niš ne delali. Došla je večer i bilo je vreme za spanje, a nikome se ne spalo jer smo celi den niš ne delali.

Luka Šegerec, Dominik Potočnjak, Luka Pintarić, Nino Cmrk, Dominik Sabol i Igor Trokter

Levakom. Napravili smo malu izložbu knjiga iz zavičajne zbirke kako bismo učenike upoznali s djelima i književnicima koji pišu u i o njihovom Đelekovcu. Književnik Levak učenicima je predstavio

svoj književni opus te pročitao najzanimljivija djela, a neka su pročitali i učenici Denis Samošćanec i Stjepan Juras, Paula Puklavec, Ana Đurdina i Klara Sirutka. U kreativno-knjjiževnoj radionici gospodin Levak je od učenika učinio pjesnike, zadavši im zadatak da se u grupama prisjetе nekog nedavnog događaja te da osmisle pjesmicu koristeći đelekovečke riječi. Učenici su ispunili svoj zadatak, a rezultat toga je bio čitanje uradaka koji su izazvali rijeke smijeha i oduševljenja.

Kviz "Koliko poznajemo književnost?"

Nakon književnog susreta, učioniku smo preuredili za kviz „Koliko poznajemo književnost“. Prvi su natjecatelji bili učenici od 1. do 4. razreda čineći grupe Kikića, Kamerona i Makića. U drugom kvizu grupe Cicvare, Đilkuši i Podravci činili su učenici

od 5. do 8. razreda. Ljuti protivnici bili su spremni za opaka pitanja koja su za njih pripremile knjižničarka i učiteljice hrvatskog jezika. Sa svakim pitanjem napetost je sve više rasla, a kreativni odgovori natjecatelja publiku su bacali u trans, izazivali smijeh, ali i žestoko navijanje. Najveće poznavanje književnosti pokazala je grupa nižih razreda Makići te viših razreda Cicvare. Pobjedničke ekipe su

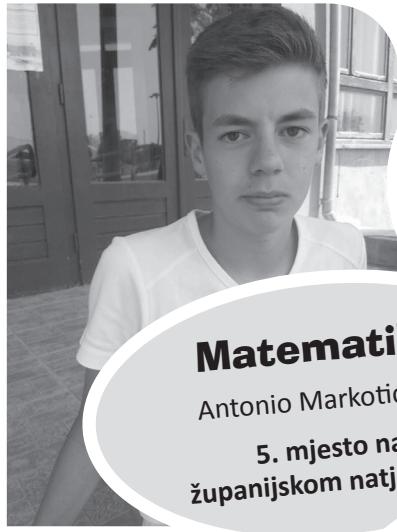
nagrađene. Na red je došao i kviz za učitelje te su ekipe Noćne leptirice i Crvenkapice odmjerile snage u znanju. Bilo je napeto, obje ekipe su pokazale zavidno znanje, ali su pobjedu odnijele Noćne leptirice.

Čitanje na mjesecini

Mak se polako spuštao, a učitelji i nekolicina roditelja krenuli su u školski vrt kako bi, čitajući na mjesecini i uz svjetiljke, predstavili jedni drugima najdraže knjige. Čitajući odlomke iz najdražih djela, ali ne otkrivajući njihove naslove, učenici su svoje slušače odvodili u različite svjetove knjiga.

Filmska večer

Mrak se spustio te smo krenuli na svoju zadnju aktivnost, filmsku večer. U dvorani smo stvorili malo kino. Kako je večer odmicala, gledatelji su polako odlazili na spavanje, a najvjernija publika je ostala do samoga kraja. Noć knjige je završila u 22.00 sata te smo svi puni dojmova otišli kućama, ispunjeni dobrom energijom koja je proizašla iz prve Noći knjige u našoj školi.

Vjeronauk

Stjepan Juras, 6. b r.
Dominik Vuljak, 7.r.
Petra Vlah, 8.r.
Nikola Paradžik, 8.r.

1. mjesto na županijskoj Vjeronaučnoj olimpijadi
6. mjesto na Biskupijskom natjecanju

Matematika

Antonio Markotić, 7.r.

5. mjesto na županijskom natjecanju

Fizika

Nikola Paradžik,
8.r.

10. mjesto na županijskom natjecanju

Informatika

Antonio Markotić, 7.r.
Dominik Vuljak, 7.r.

1. mjesto na županijskom natjecanju

DRUGO MJESTO ZA MOJU PRVU KNJIGU

Na natječaju Moja prva knjiga sudjelovala je učenica 2. razreda Klementina Korošec i postigla izvanredan uspjeh. Klementina je osvojila 2. nagradu i zauzela 14. mjesto od 876 prijavljenih. Čestitamo Klementini na njenom uspjehu i želimo da napiše još puno priča te da postane prava književnica. Osobito nam je drago što je radnju svoje prve priče smjestila na lokalitet blizu našeg Đelekovca, pored kojeg svi svakodnevno prolazimo i niti ne slutimo što se zanimljivo tamo događa.

Klementinina prva knjiga

Bili smo DOMAĆINI Međuopćinskog LIDRANA

21.siječnja 2014. naša je škola bila domaćin Međuopćinske smotre LiDraNo 2014. Sudjelovalo je čak 12 škola s koprivničkog područja. Učenici su pokazali svoje sposobnosti u literarnom, novinarskom i dramsko-scenskom pojedinačnom i skupnom izričaju. Učenici škole domaćina goste su pozdravili pjesmom, recitacijama i plesom, a riječi dobrodošlice uputile su ravnateljica škole Sonja Vuljak i načelnica Općine Đelekovac Štefica Sirutka. U pojedinačnom (kazivanje poezije i monolog) i skupnom izrazu (igrokaz, scenska igra, lutkarska predstava) prezentiralo se 80-tak učenika i 20-tak mentora, a svi su prisutni imali priliku poslušati i jednu učeničku radijsku emisiju. Stručno povjerenstvo imalo je težak zadatak odabira najboljih, svi su bili uistinu najbolji.

Ponosni smo što smo bili domaćini ove smotre, jer LiDraNo je posebna vrsta natjecanja

gdje do izražaja dolazi maštovitost i kreativnost budućih pjesnika, pisaca, glumaca i novinara i gdje svaki natjecatelj nosi poruku koja ulazi u srca gledatelja i slušatelja.

Da organizacija ove smotre bude besprijejkorna omogućili su djelatnici naše škole, svatko na svoj način i time zaslužili veliki pljesak.

Ipak, najveće čestitke i pljesak zaslужuju naši učenici, predstavnici na LiDraNu, Luka Šegerc, učenik 7. razreda, koji je bio vrlo uspješan i zapažen i učenica 3. razreda, Dora Vuljak, koja je oduševila svojim scenskim nastupom i zasluzila odlazak na sljedeću razinu natjecanja, županijsku.

**Stjepan
Juras
najsvestraniji
učenik škole**

INFO

MAMA: Branka
TATA: Marijan
BRAT: Mislav, ide u 2.r
DATUM ROĐENJA: 3. veljače 2002.
LJUBAVNI STATUS: slobodan
PRVA RIJEČ: mama

NAJ

Najpiće: voda
Najhrana: pizza
Najfilm: Gospodar prstenova
Najgrad: Zagreb
Najnogometni klub:
Real Madrid
Najnogometnički: Messi
Najboja: nemam
Najdan: petak

ILI-ILI

SLADOLED ILI ČOKOLADA
TV ILI KNJIGE
LJETO ILI ZIMA
NOGOMET ILI RUKOMET
MATEMATIKA ILI HRVATSKI
PILETINA ILI SVINJETINA
TV ILI INTERNET

Doroteja i Nikola

Kad odrastem bit će... arheolog

I ove se godine u našoj školi birao nujučenik viših razreda. Izabran je putem anonimne ankete, koja se provodila među učenicima i učiteljima viših razreda.

Kriteriji koje je morao ostvariti nujučenik su:

- aktivno sudjelovanje u velikom broju aktivnosti koje se organiziraju u školi i izvan škole
- prema drugim osobama i imovini odnosi se s poštovanjem i dobrim namjerama
- posebno se ističe u nekoj aktivnosti (plesu, likovnim sposobnostima, glazbi, sportu, pisanju i drugim aktivnostima)
- to je osoba kojoj bi se prvo obratili za pomoć

Nekoliko učenika naše škole ostvaruje sve ove uvjete, ali ipak je najviše glasova pripalo učeniku Stjepanu Jurasu iz 6.b razreda. Nujučenik nagrađen je od strane načelnice općine sportskom opremom koja će mu zasigurno dobro doći kako bi u svojoj izvanškolskoj aktivnosti bio još bolji.

Mi smo ga uhvatili poslije nastave i postavili par pitanja.

- Izabran si za nujučnika, kako se osjećaš nakon dodjeljene titule?

- Ništa posebno. Samo se trudim biti još bolji.

- Kako izgleda život jednog odlikaša?

- Dok dođem iz škole prvo ručam, onda imam kratku pauzu, zatim jedan sat učim. Nakon što naučim idem van, pa na trening (treniram nogomet) i navečer čitam knjigu, trenutno Tajnu ribljeg oka.

- Postoji li neki predmet koji je težak?

- Ne, ne postoji. Svaki mi je predmet zanimljiv na svoj način.

- Kada si prvi put dobio lošu ocjenu?

- Joj, u 1. razredu, iz matematike, koliko se sjećam bila je 3.

- Čitaš li knjige? Kakve?

- Čitam. Znanstvenu fantastiku najviše, najdraži mi je Hobit jer je volim Gospodar prstenova i ta se knjiga nadovezuje na nju.

- Što želiš biti u budućnosti?

- Pa, želio bi biti arheolog.

- Što radiš u slobodno vrijeme?

- Provodim vrijeme vani ili na računalu.

- Što slušaš od glazbe?

- Sve osim cajka i narodnjaka.

- Što misliš o 1D i Justinu Bieberu?

- 1D baš ne volim, ali znam neke pjesme, a Justin Biebera totalno ignoriram.

- Što bi poručio svojim kolegama iz razreda?

- Prvenstveno da budu dobri kao učenici i da ostvare svoje želje.

Ostali kandidati
u utrci za
ujučenika škole

Barbara Beli, 8.r. Ana Đurđina, 7.r. Ana Puhar, 6.b

Učenici generacije

Kraj svake školske godine obilježili su prosjekom ocjena 5,0. Iza tako visokog rezultata stoji red, rad i disciplina godinu za godinom. Doroteja i Nikola s ponosom nose titulu učenika generacije. Oni su *naj* naše škole, a što je njima *naj* u školi pročitajte u sljedećim redovima.

Nikola Paradžik

NAJ – teže u školi bilo je?

Najteže u školi bilo je... naviknuti se na školu.

NAJ – predmet?

Povijest i fizika.

NAJ – zanimljiviji sat?

Hrvatski i matematika.

Što smatraš svojim NAJ – većim uspjehom?

Školski – drugo mjesto na županijskom natjecanju iz geografije.

Privatni – prvak lige s klubom.

NAJ – optimističnija predviđanja za tvoju bližu/dalju budućnost?

Postati predsjednik Južnog Sudana.

Nešto o vašem razredu.

Brate mili, većeg ludila nigdje nećeš vidjet! ☺

Doroteja Palčić

NAJ – teže u školi bilo je?

Uz odgovaranje, teški su i ispitni.

NAJ – predmet?

Geografija

NAJ – zanimljiviji sat?

Matematika i hrvatski, jer se uvijek nečemu nasmijemo.

Što smatraš svojim NAJ – većim uspjehom?

Dobre rezultate na natjecanjima.

NAJ – optimističnija predviđanja za tvoju bližu/dalju budućnost?

Za početak planiram upisati Opću gimnaziju, a zatim ćemo vidjeti kamo dalje.

Nešto o vašem razredu.

Moj razred je najbolji i ne bih ga mijenjala. Super smo se proveli na maturalcu i odlična smo ekipa.

DRUŽENJE S PISCEM I ILUSTRATOROM BRANIMIROM DOLENCOM

Koprivko u našoj školi

Učenici nižih razreda Matične i Područne škole družili su se 21.11.2013. na satu hrvatskog jezika s piscom i ilustratorom Branimirom Dolencom, autorom niza slikovnica o dogodovština dječaka iz prošlosti - Koprivka. Autor je kratko predstavio ove zanimljive uratke i zagolicao dječju maštu. Na kraju je svako dijete dobito na dar po jednu slikovnicu (po vlastitom izboru), a te poklone za djecu osigurala je Općina Đelekovec. Naravno, neizostavno je bilo i fotografiranje i potpisivanje slikovnica od strane autora koji je obećao da će svjetlo dana uskoro ugledati i nove Koprivkove avanture koje učenici s nestreljenjem očekuju!

Pisac u meni

Ove školske godine naša se škola uključila u natječaj *Moja prva knjiga*, državni natječaj za učenike osnovnih škola, pod pokroviteljstvom Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta. Natječaj se sastoji u pisanju i ilustriranju vlastite priče, a glavna nagrada je tiskanje najbolje slikovnice. U natječaju su se uključile učenica 2. razreda Klementina Korošec uz mentorstvo razrednice Mire Adamović te učenice 6.a razreda Sara i Antonija Mikulan uz mentorstvo knjižničarke Dijane Muhvić.

Učenica 8. razreda, Paula Puklavec, izuzetno je spretna u literarnom izričaju, stoga njeni radovi krase literarni kutak školske knjižnice. Kaže kako će se jednom vjerojatno i ona okušati u oblikovanju svoje prve knjige. Mladi pisi naše škole, samo naprijed!

Razgovor s književnicom Mirjanom Matiša

Svi mi, u sebi, nosimo dušu djeteta

Mirjana Matiša, profesorica u mirovini, književnica i umjetnica, počastila nas je gostovanjem u školi na Svjetski dan poezije.

Riječ je o vrlo darovitoj književnici, Koprivničanki, koja je pisati počela u zrelim godinama. Naime, svoju prvu knjigu, zbirku kajkavske poezije i proze, Mirjana Matiša objavila je s 41 godinom. Iza nje je šarolik i bogat književni opus. Uglavnom se realizirala kao autorica knjiga namijenjenih djeci, krenuvši od najmlađeg uzrasta kojemu je posvetila četiri slikovnica. Napisala je i četiri zbirke poezije te tri romana za djecu („Hvataj pravac – šuma, mravac“, „Mjesto susreta – Zemlja“ te „Šu – Šu“). Prema romanu o mravima osmisnila je kratki crtani film „Bubika“, a roman „Mjesto susreta – Zemlja“ prilagodila je zaigrani film. Njezino najnovije djelo i opet je roman za djecu „Srce će te dovesti kući“.

Mirjana Matiša članica je Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika, Društva književnika za djecu i mlade te Hrvatskog društva naivnih umjetnika.

U druženju s ovom svestranom umjetnicom uživali su i učenici i učitelji te sa zanimanjem pratili predstavljanje širokog književnog opusa. Razgovor ugodni s gospođom Matiša nastavili smo i nakon susreta gdje nam je otkrila još neke zanimljivosti iz svog života i rada.

• Kako to da ste se pisanjem počeli baviti tek u zrelijim godinama?

- To je ustvari dugo čučalo u meni. Kasnije je to *izašlo van* kao što sam rekla na susretu. Već u srednjoj školi počela sam pisati, nisam prepoznala da bi se to moglo razviti u nešto više iako sam uвijek bila dosta dobra u sastavima i literarnim radovima. Dosta dugo nisam to uspjela osjetiti u sebi sve do jedne godine kad je krenulo i od tada se više ne zaustavlja. Imam puno radova no kod svih je pauza jer je u našoj državi situacija neugodna za sve nas isto tako i za književnike, knjižare i tiskare.

• Znači sasvim ste slučajno otkrili da je pisanje vaša želja i strast, nešto s čim ste se oduvijek željeli baviti.

- Da, kao što sam rekla pisanje nije dugo bilo osviješteno u meni, međutim sada kad sam počela pisati imam iza sebe određeni broj knjiga i realizacija pa sam se stopila s tom idejom i jako rado bih da mogu bezbrižno pisati jer znam da imam nekoga koji će mi izdati knjigu, nekakvog dobrog izdavača. Uvijek mi je lijepo kad netko može pisati knjigu, a da je ta knjiga naručena unaprijed za tisak.

• Iako ste se najprije okušali u lirskom iskazu, vrlo brzo se okrećete prozi i to prozi za djecu? Kako to da ste većinu svojih djela namijenili baš djeci?

- S obzirom da sam i ja majka, počelo je od moje djece. Pošto sam se odlučila za zvanje profesora, već sam prije počela raditi s velikima. Ipak mi svi u sebi nosimo dušu djeteta tako da nije bitno je li netko malo odrasliji ili je još uvijek dijete. Dogodilo se...kroz moju djecu, sastanke, druženja...i susreti s djecom i učenje...to je svaki puta ostavilo neki trag. Tragovi su se skupili i sastavili nekakav put. Počelo je odande, a evo sada su tu i unuci koji su mi dodatni poticaj. Moj unuk Luka je neki dan bio u knjižnici pa mi je rekao: „Bako, pa znaš li ti da ima par tvojih knjiga u knjižnici?!“

• Većina vaših priča ima pouku, što ste sve htjeli poručiti djeci, koje mudrosti trebaju slijediti na putu odrastanja?

- Uglavnom kroz sve knjige i pjesme, nastojala sam da bude neka pouka, ali da ona bude skrivena na kraju sadržaja. Ima jedna pjesma koja završava stihovima „... i neka dugo, dugo u tebi živi dijete.“ Znači što više, što duže budimo djeca, nemojte brzo odrasti i misliti da ste zreli. Što duže da ste dijete, ono iškreno, nevino, čisto zadržite u sebi... To je najveća vrijednost koju možete ponijeti sa sobom u svoje zrele godine.

• Osim književnog rada, poput pravog renesansnog čovjeka, povezali ste više umjetnosti: prema romanu *Mjesto susreta – Zemlja* napravili se filmski scenarij, također se bavite slikanjem. Kako pronalazite vremena za sve to?

- Puno toga novog se spremaju u kutiju *NOVO*, koja je poprilično velika i puna materijala za budućnost. Nadam se da će netko u mojim djelima prepoznati scenarij za film, kako bi mi bilo draga da se uprizori Čarli, prekrasnja priča. To je komedija situacije, ljubavna veza između dvoje mladih. Nema u njoj nasilja, nema grubosti i krvi čime današnji sadržaji za mlade obiluju.

• Recite nam nešto o sebi kao učenici, jeste li rado išli u školu? Ispričajte nam neku anegdotu iz svog školskog života.

- Pa neko preveliko veselje za školu nisam imala. Znam da se danas neka djeca jako vesele školi, ali mi tada, ponekad ni struje nismo imali. Išla sam u osnovnu školu u Hlebinama, pa nam je jednom prilikom nastavnica povijest iz Zagreba donijela bananu, što je u Hlebinama rijetko tko imao. Tu jednu bananu podijelili smo po cijelom razredu, čak smo je sa ziletom rezali kako bi svatko dobio komadić.

Zahvaljujemo na razgovoru i želimo Vam puno uspjeha i svako dobro u budućem radu.

Intervju vodile Paula Puklavec i Patricija Rašan, 8.r.

Blago danu koji počne mirisima kruha

Povodom Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje, svi učenici naše škole, uključujući i učenike iz PŠ Imbriovec prisustvovali su kratkoj svečanosti i blagoslovu. Učenici su sa svojim učiteljicama pripremili pjesmice, recitacije, plesove i scenske igre te nas oduševili svojom spontanošću i kreativnošću. Dojmljiva je bila i prezentacija na platnu, koju su pripremili učenici viših razreda, a koja je pozivala na zahvalnost za kruh i hranu koju blagujemo. Svečanost je uveličao i župnik Vjekoslav Vidaček koji je predvodio molitvu i blagoslov. Uslijedio je i svečani trenutak proglašenja najmaštovitijeg uratka, a najkreativniji učenici primili su simbolične nagrade za svoj trud.

Učenici nižih razreda taj su dan imali jesensku i pekarsku radionicu u kojima su izrađivali razne oblike od jesenskih plodova i materijala, te s bakom Slavom pripremali starinsku pogaču i ukusne perece.

Najveselije je bilo kada smo svi zajedno blagovali oko zajedničkog stola, veselih i ozarenih lica i obraza umrljanih mrvicama kruha, peciva i kolača.

Jagode, jagodice slasne

Shema školskog voća, projekt koji potiče na što veću konzumaciju voćnih obroka u djece mlađe školske dobi. Projekt provodi Ministarstvo znanosti obrazovanja i sporta u suradnji s Ministarstvom poljoprivrede i Ministarstvom zdravlja. Obroci su voćni : jabuka, kruška, mandarina, jagode, trešnja.

Mladi sportaši

Solidarnost na djelu

Učenici i učitelji naše škole sudjelovali u akciji Crvenog križa Solidarnost na djelu. Učenici su u grupama, vođeni od strane učitelja, obišli mjesta Imbriovec i Đelekovec i prikupljali novčane priloge ili priloge u namirnicama za siromašne. Mještani su se s voljom odazvali ovoj akciji i možemo reći da je akcija uspješno provedena.

Male vrijedne ruke

Zabavna škola nogometa

Sportske aktivnosti i igre, bazirane na nogometu, u OPEN FUN FOOTBALL SCHOLL u Koprivničkim Bregima, bile su izuzetno zabavne za 20-ak učenika naše škole. Ovaj projekt financira danska vlada putem Europske unije a cilj je pomoći zemljama koje su bile zahvaćene ratom. U cijeli su projekt uključene i Općine pa je tako i naša Općina određenim sredstvima potpomogla da se ovaj hvalevrijedan projekt uspješno održi. Ovim se projektom također pokušava smanjiti rizik od ovisnosti o internetu, drogama i alkoholu, a povećati želju i potrebu za sportskim aktivnostima. Svaki učenik sudionik na dar je dobio majicu, kapu i narukvicu, a svi zajedno su svojim sudjelovanjem osigurali vrijednu donaciju Općini. Općinska načelnica je, uz voditelje Zabavne škole nogometa, posjetila našu školu te su nam darovali mrežu punu lopti, čunjeva, markirki i sl. Poručili su djeci da su sport i igra najljepši i najbolji način da se odraste u zdravu osobu u čijem tijelu vlada zdrav duh.

Terenska nastava u Zagreb

- Učenici nižih razreda naše škole, u studenom 2013. godine, u sklopu terenske nastave posjetili su glavni grad Lijepe Naše. Pod stručnim vodstvom učiteljice i ujedno turističke pratiteljice Mire Adamović, učenici su zajedno sa svojim učiteljicama i pokojom momom krenuli put Zagreba.
- Prvo odredište bilo je Gradska kazališta Žar ptica u kojem su učenici pogledali melodramu o odraštanju „Lažeš, Melita“, dramatizaciju poznatog romana Ivana Kušana.
- Usljedila je šetnja užim centrom Zagreba; od Katedrale Marijina Uznesenja kroz Kamenita vrata i Markovim trgom do Hrvatskog prirodoslovnog muzeja. Učenici su uživali u razgledu minerala i stijena, zbirke kukaca, mkušaca i riba, a oduševila ih je i izložba ptica i kralježaka od kojih su neke mogli i dodirnuti.
- Učenike 3. i 4. razreda posebno se dojmilo dvorište muzeja u kojem su mogli doslovno prošetati nizinskim, brežuljkastim, gorskim i primorskim krajevima Hrvatske smještenim na pločniku.
- Šetnju su nastavili do kule Lotrščak bacivši pogled na predivnu panoramu grada. Spustivši se stepenicama prošetali su Ilicom i Trgom bana Josipa Jelačića te uz obavezno zaustavljanje kod Manduševca završili šetnju na Kaptolu. Nakon kratkog razgleda katedrale, puni dojmova učenici su krenuli put svojih domova.

BOŽIĆ U SRCU

VESELI UČENIČKI FAŠNIK U DOMU KULTURE U ĐELEKOVEC

Što je bilo zajedničko kaubojima i svemircima ili pak Štrumfovima i Indijancima? Odgovor na pitanje dobili su svi oni koji su u utorak 4. ožujka 2014. došli u Dom kulture u Đelekovcu. Učitelji i učenici OŠ M. P. Miškina i ove su godine, samo na jedan dan, bili neprepoznatljivi. Organizatori ovogodišnjeg fašničkog programa, te voditelji i animatori, bili su učenici 8. razreda sa svojom razrednicom. Kreativnost, mašta, ideja, originalnost i trud vidio se na grupnom predstavljanju razreda. Ugodnim druženjem, smijehom i veseljem obilježili smo maškare u imamo godinu dana vremena da smislimo još kreativnije i zabavnije maske kojima ćemo uveseljavati jedni druge i sve koji nam se odluče pridružiti iduće godine.

Prvi puta na međunarodnom sajmu knjiga i učila – Interliberu

U studenom 2013. godine, učenici viših razreda naše škole u pratnji svojih razrednika i ravnateljice, posjetili su 36. međunarodni sajam knjiga i učila – Interliber. Osim sajma knjiga učenici su na Velesajmu mogli posjetiti i sajam glazbe i multimedije te Inovu – izložbu inovacija u kojoj su sudjelovali mnogi međunarodni izlagачi.

Ipak, najviše su se zadržali u paviljonima s knjigama jer su mogli vidjeti mnogobrojne prezentacije, izlaganja pisaca i nakladnika, razgovore s književnicima, stručne skupove, dječje radionice...

U sklopu Interlibera održana je i završna svečanost nacionalnog kviza za poticanje čitanja. Zabavili smo se

i nasmijali uz predstavu Debela u izvedbi kazališta Mala scena. Nakon šetnje Zagrebačkim Velesajmom, krenuli smo u kratku šetnju Zagrebom. Ušli smo u Gornji grad kroz Kamenita vrata, vidjeli kulu Lotrščak, prošli kroz kratku ulicu koja nosi naziv

Krvavi most, bili na Markovom trgu, prošetali Strossmayerovim šetalištem, družili se s pjesnikom A. G. Matošom, slikali s kumicom na Dolcu, prošetali glavnim trgom. Posjet Zagrebu ne bi bio potpun da sam kraj ove izvanučioničke nastave nismo zasladili u McDonaldsu. Puni dojmova i bogatiji za još jedno iskustvo vratili smo se kući u večernjim satima.

Prvi posjet Interliberu

USPJEŠNO SAKUPLJANJE STAROG PAPIRA

7.5.2014. učenici naše škole sudjelovali su u eko-akciji sakupljanja starog papira u Imbriovcu i Đelekovcu. Akciju je dobro organizirala i vodila učiteljica Marina Salajec, a uključeni su bili i mnogi učitelji predmetne nastave koji su s djecom obilazili po ulicama i brinuli o njihovoj sigurnosti prilikom sakupljanja papira i stvaranja sabirnih mesta. Hvala i mještanima Imbriovca i Đelekovca koji su opet iskazali vlastitu ekološku osviještenost za potrebotom odvajanja otpada. Svi zajedno pokazali smo da znamo i umijemo brinuti o svom okolišu.

Vrijedna ekipa

Na okupu u Kumrovcu

IZVANUČIONIČKA NASTAVA LEPOGLAVA-KUMROVEC

Projekt učenika razredne nastave Matične škole „Iz bakine škrinjice“ je, nakon zanimljivih radionica i događanja vezanih uz predviđene ciljeve, konačno došao i do svoje posljednje etape – jednodnevnom izletu po Koprivničko-križevačkoj županiji. Izlet je započeo u Đurđevcu, razgledom tvrđave Stari grad koja je u povijesti imala važnu ulogu u borbi protiv Turaka. Nakon vanjskog razgleda tvrđave, učenici su posjetili ostatke jedine hrvatske pustinje, zaštićeno botaničko „Đurđevačke peske“, zvane još i „hrvatskom Saharom“. Odmorili su uz mlinicu u Svetoj Ani i imali priliku kušati domaću zlevanku. Vožnja se nastavila u pravcu Hlebine gdje su učenici posjetili Galeriju Josip Generalić i rodnu kuću Ivana Generalića te se pobliže upoznali s naivnim slikarstvom. Izlet je završio šetnjom i razgledavanjem užeg centra glavnog grada naše županije; Muzeja grada Koprivnice, paviljona u središnjem gradskom parku, gradske vijećnice i glavnog trga na kojem su se u jednoj od slastičarnica svi zajedno počastili

sladoledom kako bi „šećerom na kraju“ stavili „točku na i“ svom projektu.

12.5.2014., učenici viših razreda uživali su na izvanučioničkoj nastavi koja je bila usmjerenata na posjet Lepoglavi i Kumrovcu. U Lepoglavi su razgledali tamošnju crkvu, prisustvovali su radionici izrade lepoglavske čipke i razgledali Muzej lepoglavske čipke. Ento-selo u Kumrovcu oduševilo je učenike prikazom nekadašnjeg zagorskog sela i mnoštvom predmeta koji su se koristili nekada. Učenici su uživali i u vožnji jer nije nedostajalo pjesme i smijeha pa sa zadovoljstvom možemo ustvrditi da nam je ovaj oblik nastave izvan učionice bio nadasve koristan i zabavan.

PUTOVIMA NAŠE ŽUPANIJE

Bosi na Đurđevačkim peskima

ŠKOLA PLIVANJA

Učenici 3. razreda Matične škole bili su, u razdoblju od 10. do 14. ožujka, polaznici škole plivanja na Gradskim bazenima Cerine u Koprivnici. Te nezaboravne dane proveli su u društvu učenika 3. razreda Osnovne škole Legrad i stekli nova prijateljstva. Iako je većina učenika na bazene došla s predznanjem, u tih pet dana naučili su mnogo o tehnići i stilovima plivanja. Sav trud učenika, a i njihovih trenera urođio je plodom u petak kada su svi na finalnom provjeravanju pokazali naučeno i dobili svoje zaslужene diplome.

Ivana Kadija, 1.r.

MOJA MAMA

Moja mama zove se Sanja. Visoka je, ima smeđe oči i smeđu kosu. Ona je domaćica, a često radi i u polju. Ja jako volim svoju mamu jer se brine o meni, nježna je i dobra.

NIKOLA MAĐERIĆ, 1.r.

Marija Klarić, 1.r.

ŠTO JE ZA MENE SREĆA?

JOSIP: Sreća je uskrsni zeko, tatin i mamin poljubac i zagrljaj.

KRISTINA: Sretnom me čini nečija pohvala, proslava rođendana, igra s prijateljima i prijateljicama.

LEA: Veselim se kad se tata vrati kući iz Njemačke i kad mama ispeče moj omiljeni kolač. Sretna sam i zbog dobrih ocjena u školi.

MARIJA: Sreća je svaki dan proveden u dobroti, ljubavi i smijehu. Najsretnija sam kad dobijem peticu u školi.

SARA: Za mene je sreća igra s mojim mačićima i putovanje s roditeljima na more.

NIKOLA: Sretan sam što imam puno prijatelja, mamu, tatu, baku i sestru. Obitelj je meni sreća najveća.

PETRA: Volim ići na sladoled s momom, tatom i sekom i sretna sam kad u nedjelju svi zajedno ručamo.

SARA BARBARA: Sretnom me čini prijateljstvo, igra i nečija pohvala.

IVANA: Za mene je sreća kad idem u školu i imam dobre prijatelje.

Lea Lončar, 1.r.

ČAROBNA OLOVKA

Kristina Kadija, 1.r.

Moja čarobna olovka je ljubičaste boje sa zlatnim cvjetićima. Ona sama piše sve što moja učiteljica kaže. Također se sama šilji i posprema. Moja čarobna olovka je zaista najbolja i najljepša.

MARIJA KLARIĆ, 1.r.

USKRSNI ZEKO

Dolazi zeko, sve nam je bliže,
A djeca znaju da i Uskrs stiže!
Požuri zeko, daj poskoči,
Jer Uskrs će prije tebe doći!

Pisanice sva djeca vole,
Bez obzira koje su boje.

SARA GAŠPAR, 1.r.

UČENICI PRVOG RAZREDA:

Sara Barbara Booz
Sara Gašpar
Ivana Kadija
Kristina Kadija
Petra Kadija
Marija Klarić
Lea Lončar
Nikola Mađerić
Josip Rašan

Učiteljica:
Tatjana Međimorec

Petra Kadija, 1.r.

Klementina Korošec, 2.r.

MOJ ZAVIČAJ

Moj Đelekovec se prostire plodnom nizinom lijepe ravne Podravine. Na putu do škole gledam raskošno uređene kuće, vrtove i voćnjake. Kada sam u Koprivnici, u središtu grada, u parku volim promatrati stoljetna stabla divljeg kestena. Osunčana polja prostiru se oko mog sela. Sunce putuje mojim selom i smiješi se vrijednim ljudima i zaigranoj djeci. Kada trčim livadom i berem cvijeće u kosi osjetim povjetarac kako se igra. Majka me usred igre trgne svojim dozivanjem. Pjevam na putu do kuće i sretna sam što živim ovdje.

Samanta Matotan, 2.r.

Lucija Hegedušić, 2.r.

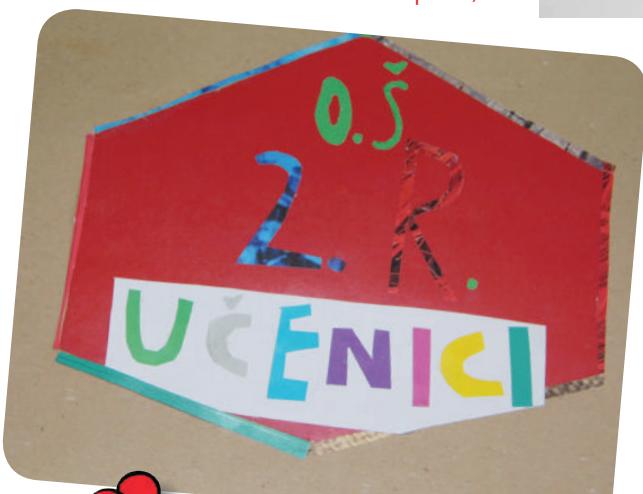
PAS

Pas je čovjekov najbolji prijatelj. Ima ih malih i velikih. Ima mnogo vrsta pasa, njemački ovčar, pekinez. Psi imaju jednu njušku, četiri noge, dva oka, i dva uha. Psi su jako umiljate životinje. Da bi bili jako dobri i poslušni treba ih dresirati. Može ih se naći u azilu ako su ih vlasnici napustili. Ja pse obožavam!

Lara Kapusta, 2.r.

Lara Kapusta, 2.r.

Mislav Juras, 2.r.

Visibaba

- Ja sam mala bijela visibaba. Imam mnogo braće i sestara. Najbolji mi je prijatelj vrapčić koji mi je pjevao pjesmu dobrodošlice. Sa svih strana okružena sam visokim drvećem. Sunce me obasjava tako da moje latice izgledaju još ljepše. Čujem buku. Plašim se. Dolaze djeca da beru cvijeće. Uspjela sam se sakriti iza jednog drveta. Ne želim da me uberi i stave u vazu. Želim ostati u prirodi. Sigurna sam da će i druge godine procijetati. To bi i ljudi trebali znati i diviti se prirodi.

Patricia Mađerić, 2.r.

Pamela Franjišić, 2.r.

PUT U SVEMIR

Načinio sam raketu i poletio u svemir. Vidio sam sjajne zvjezdice na putu. Kako sam se udaljavao od Zemlje sunce je bilo sve veće i sjajnije. Došao sam na drugu stranu. Promatrao sam Zemlju. Sve je bilo crno oko mene. Ugledah blistavi planet. Sletio sam. Dočekali su me prijatelji svemirci s kojima sam pričao putem satelita. Malo smo se poigrali te sam morao krenuti kući. Ugledao sam zvijezdu koja me vodila kući. Spustio sam se na livadu. Prijateljima sam pričao o mom odlasku u svemir.

Mislav Juras, 2.r.

Patricia Mađerić, 2.r.

Maštamo i stvaramo - 2. razred

Moja majka

Moja se majka zove Jasenka. Jako je draga. Dobra je prema meni. Ima smeđe oči i kratku kosu. Jako je zabavna. Voli crvenu boju. Volimo se igrati. Najčešće nosi košulju i hlače. Ne šminika se. Jako ju volim. Ona je meni najbolja mama na svijetu.

Lucija Hegedušić, 2.r.

Filip Pivar, 4.r.

ČUDOVIŠTE GRIZLI

Kad se igram po mraku s lopticom, uvijek dođe čudovište Grizli. Dao sam mu ime Grizli zato što ima velike zube i voli gristi. Grize sve do čega dođe. Ugrizao je mene za prst, mojeg psa Bobija za šapicu, a loptu mi je probušio. On ima tri crvena oka, pet dugih nogu, četiri uha i raščupanu kosu. Živi u zemlji i mogu ga vidjeti samo po mraku. On se hrani travom i lišćem. Uvijek kad nešto zašušti, pomislim da je to Grizli. Prije spavanja moram pospremiti sve igračke da mi ih Grizli ne pogricka. Već me drugi put ugrizao pa sam ga se htio riješiti. Uzeo sam kamen i omotao ga lišćem. Grizli je zagrizao kamen i polomio zube. Tako sam ga otjerao i više se nikad nije vratio.

Matija Šoštarić, 3.r.

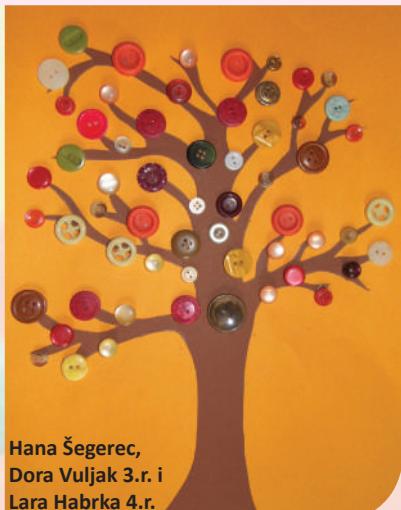

Ines Krumpeštar 4.r.

ZALJUBLJENI ZMAJ

Jednog jutra zmaj Zelenko pripremao se da poleti, ali njegova majka ga je zaustavila. Morao se javiti na telefon. Upitao je majku tko ga zove. Ona mu je odgovorila da je to njegova mala prijateljica Izabela. Htjela se naći s njim u parku Ptica za 15 minuta. Zelenko se spremio i krenuo u park Ptica. Odmah kada je stigao ugledao je Izabelu. zajedno su sjeli na krošnju trešnje i počeli razgovarati. Mala zmajčica Izabela bila je sa Zelenkom u vezi. Izabela mu je pričala kako je plašila ljude. zajedno su se smijali. Zmajčica je odlučila reći Zelenku da više ne mogu biti zajedno jer njezina mama to više ne dopušta. Zelenko se vratio kući i ispričao svojoj majci što se dogodilo. Zatvorio se u svoju sobu i tako spavao 2 godine. Kada se napokon probudio, morao je izaći na svježi zrak. U šetnji je susreo djevojčicu Stelu. Vidio ju je kako šeće i odmah mu se svidjela te ju je odlučio pozdraviti. Stela se malo uplašila, ali nije pobegla. Sutradan je Zelenko opet u isto vrijeme otisao prošetati kako bi vidio Stelu. I ona je opet šetala i tako je to trajalo nekoliko dana dok se nisu zaljubili. Odlučili su se vjenčati. Kada su se vjenčali, dobili su djecu – vilu Sunčiću i zmaja Borisa. Bili su dugo sretni i dugo su živjeli.

Hana Šegerec, 3.r.

Hana Šegerec,
Dora Vuljak 3.r. i
Lara Habrka 4.r.

STABLO JE MOJ DOM

Ja sam ptičica slavuj i živim na stablu oraha. Moje gniazdo je lijepo. Moj prijatelj vrabac Ivan i ja izgradili smo gniazdo od grančica, lišća i malo trave. Moji najbolji prijatelji su vrabac Ivan i orao Josip. Vrabac Ivan, orao Josip i ja uvijek pijemo sok i jedemo sladoled. Razgovaramo o prirodi i budućem ljetu. Veselimo se igri i sunčanju na moru. Ja se najviše radujem letu oko mog stabla oraha. To me najviše veseli, a kad taj orah uvene, želim se odseliti na drvo višje. Tamo živi moj prijatelj Emanuel. On je stalno srećan i voli jesti sladoled. Čini me tužnim kad se svi odsele s mojeg stabla.

Domagoj Medved, 3.r.

Hana Hren, 3.r.

MOJA OBITELJ

Moju obitelj čine mama Tamara, baka Marija, sestra Samanta, brat Franjo i ja. Svi osim Samante imamo duguljasto lice, a ona ima okruglo lice i svi imamo plavo-zelene oči. Svi osim brata i bake imamo smeđu kosu. Franjo ima plavo-smeđu kosu, a baka svaki mjesec boji kosu. Ja mislim da sam dobar u nogometu i najviše se od svih članova obitelji bavim sportom. Mama je dobra u kuhanju i u čišćenju (zapravo u svim kućanskim poslovima). Baka je dobra u zalijevanju, sađenju i uređivanju okoliša naše kuće i najviše se bavi povrtlarstvom. Sestra voli plesati, pjevati, igrati se, gledati serije i crtane filmove i vrlo je društvena osoba. Bratu je zabavno, otkad sam ga naučio voziti bicikl, baviti se biciklizmom. Svi mami pomažemo oko kućanskih poslova. Ja bratu pomažem savladati vožnju bicikla, mama nam pomaže oko učenja i ispituje nas prije testa. Baka se s nama igra na livadi, čuva nas i pazi i mislim da smo mi baš super obitelj.

Ivan Matotan, 3.r.

Ivan Matotan, 3.r.

OD PRVE IZGOVORENE RIJEČI DO PRVE PROČITANE KNJIGE

Prva moja izgovorena riječ bila je „tata“. Mojoj mami to nije bilo drago jer je tata provodio sa mnom malo vremena, a mama puno. Kad sam se pomalo učila govoriti, problem mi je bio izgovoriti slovo „V“ pa uvijek kad bih željela reći „vuk“, rekla sam „luk“. Jednog dana mama i ja bile smo na terasi i uspjela sam izgovoriti „vuk“ umjesto „luk“. Mama me svaki dan vozila u vrtić i uvijek kad smo prolazile kraj autobusne stanice, govorila sam „avavav“ umjesto „autobus“. Imala sam četiri godine i krenula sam u malu školu ranije jer su tete i striček Jurica željeli da idem u malu školu pa je mama potpisala da mogu ići. Bilo mi je naporno, ali sve u svemu dobro. Tek s pet godina sam zapravo trebala ići u malu školu i, naravno, išla sam ponovno s osmijehom na licu jer sam znala već čitati i pisati pa mi je sve bilo lakše. Prva knjiga koju sam pročitala bila je „Petra ide u malu školu“. Prije sam već upoznala Crvenkapicu, Trnoružiću i dr. Jako sam sretna što imam najbolje roditelje na svijetu koji me hrabre u svemu što naumim.

Lara Habrka, 4.r.

TO SMO MI!!!!

PŠ Imbriovec broji 11 učenika u četiri razredna odjela. Uz dvije učiteljice u školi radi i romski pomagač koji djeci romske populacije pomaže svakodnevno u učenju i radu što u velikoj mjeri doprinosi lakšem svladavanju nastavnih sadržaja i boljim uspjehom u školi. No, iako smo malobrojni vrlo smo aktivni tijekom cijele školske godine. Ovo je samo dio aktivnosti u kojima smo sudjelovali.

2. 5. 2014. učenici i učitelji PŠ Imbriovec ugostili su u svojoj školi učenike i učitelje Matične škole. Naime, taj dan je za sve njih organizirano pješačenje na način da su učitelji i učenici Matične škole krenuli prema Imbriovcu, a njima ususret iz Imbriovca učenici i učitelji Područne škole. Sreli su se na pola puta te zajedno uz pjesmu i razgovor krenuli u Područnu školu gdje ih je dočekalo osvještenje te nastavak druženja.

Danielova družba

Odlučio sam skupiti svoju družbu kako ne bih bio sam. U družinu sam pozvao svoje prijatelje. Dogovorili smo se da sve radimo zajedno. Poslije škole našli bi se kod mene i skupa napisali domaću zadaću. Netko bi znao jedno, netko drugo, pa bi brzo riješili sve zadatke. Svi bi od toga imali koristi. Nakon toga igrali bi nogomet. Navečer bi se razišli svojim kućama i tako svaki dan ispočetka. Dogovorili smo se da naša družina funkcioniра što duže jer nam je prekrasno zajedno. Učimo jedni od drugih, volimo se i poštujemo.

Daniel Bistrović, 4. razred

Nikolina Fičko, 4.r.

Glasujem

Glasujem za plavo more
Za visoke gore
Za crveno cvijeće
I vedro proljeće.

Glasujem za razigrane ptice
Za vesele vjeverice
Za malo dijete
Za krijesnice što svijetle.

Glasujem za sunčane dane
Za noći obasjane
Za dragocjeno zdravlje
I veliko slavlje.

Nikolina Fičko, 4. razred

Moja mama

Moja mama zove se Ivana. Ima crnu, kratku kosu i zelene oči. Ona radi u Koprivnici. Ona ne živi sa mnom, ali ja često idem k njoj. Kod nje mi je lijepo jer je ona jako dobra prema meni. Igramo se i kartamo zajedno. Često me vodi u trgovinu i kupi mi slatkise. Ja svoju mamu jako volim.

Luka Loparić, 1. razred

"Ljudi su sve u stanju učiniti kako bi prestali razmišljati."
(Pollack)

Stari modeli učenja i odgoja nestaju pod naletom nove tehnologije. Novi mediji nisu samo važan izvor informacija, obrazovanja i zabave nego su sve više i izvor manipulacije.

Želimo li zaštiti mlade generacije od medijskih manipulacija, potrebno je definirati nove osnovne principe prevencije od "nove" vrste ovisnosti - ovisnosti o medijima.

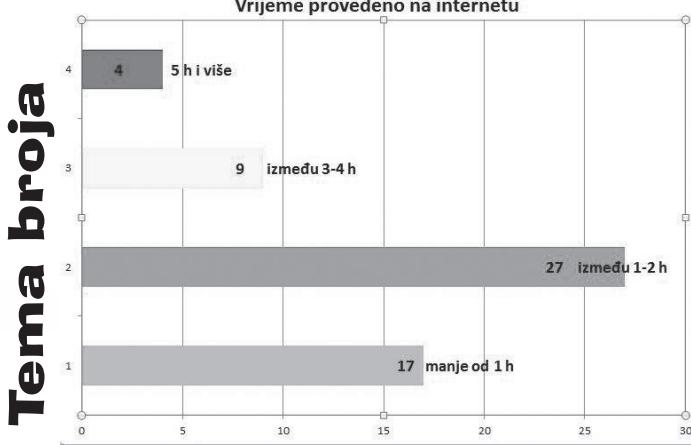
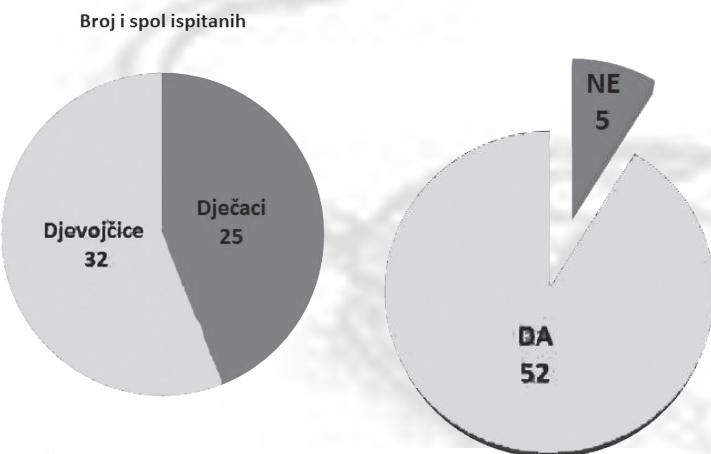
Već sam početak 21. stoljeća u potpunosti potvrđuje tvrdnju kako je ovo "stoljeće medija". Nažalost, u borbi između medija i mlađih generacija nema nikakve poštene igre niti je bitka ravnopravna.

Istraživanja su pokazala da je vrijeme mlađih provedeno pred ekranima izjednačeno s vremenom provedenim u školi, što je upozoravajuće.

ISTRAŽIVANJE U NAŠOJ ŠKOLI

U studenom 2013. na uzorku od 57 učenika petih, šestih, sedmih i osmih razreda provedena je anketa naslovljena „Prisutnost ekrana kod učenika osnovne škole“. Anketa je bila informativnog karaktera, a cilj joj je bio provjeriti u kojoj su mjeri prisutna *tri ekrana* (televizija, računalo i mobitel) u tom dijelu populacije. Rezultati ankete govore da se određeni postotak uzorka (5-10%) može svrstati u kategoriju mogućih ovisnika o ekranima.

Pristup internetu od kuće

MODERNE

INTERNET

U skupinu ovisnika o Internetu mogu se ubrojiti: ovisni o električkoj pošti, korisnici koji neprestano pregledavaju „Facebook“ profile drugih, njima interesantnih osoba, korisnici koji učestalo gledaju određene spotove i video isječke na „YouTubeu“, korisnici internetskih igrica koje nisu edukativne i sl. Kod korištenja interneta prevladavaju negativne značajke nad pozitivnima.

Nakon televizora, internet je ljudi odmaknuo iz stvarnoga života, stavio ih u snove i virtualni svijet, gdje nestvarno postaje stvarno. S internetom drastično nestaje dijalog, izgubljene su granice vremena, s njim nema ograničenja u količini informacija i manipulacija. Svi koji rade s mlađima trebaju znati prepoznati simptome ovisnih osoba koje nisu zadovoljile svoje ovisničke potrebe. Znakovi i simptomi prema kojima se prepozna ovisnost o Internetu razlikuju se od pojedinca do pojedinca. Ne postoji određeno vrijeme koliko sati osoba mora provesti na Internetu ili koliki broj poruka mora poslati kako bi se ustanovila ovisnost, međutim postoje neki znakovi koji detaljnije upućuju na to. Neki od psiholoških znakova i simptoma ovisnosti o Internetu su:

- gubitak pojma o vremenu provedenom na Internetu
- problemi vezani uz izvršavanje zadataka kod kuće, na poslu ili u školi
- izoliranje od obitelji ili prijatelja
- osjećaj krivnje ili zaštitnički stav prema korištenju Interneta
- osjećaj euforije prilikom korištenja Interneta
- neraspoloživost, nervosa i ljutiti ispadni
- osjećaj povučenosti, depresije i zlovolje
- gubitak interesa za ostale aktivnosti
- pad koncentracije i emocionalna zatvorenost kad Internet nije dostupan
- razdražljivost prilikom smanjenja korištenja Interneta

U fizičke simptome i znakove ovisnosti o Internetu spadaju:

- sindrom karpalnog tunela - bol i ukočenost u rukama i zglobovima
- suhe i napete oči
- bolovi u leđima i bolovi u vratu što vodi do velikih glavobolja
- nedostatak sna
- naglašeno debljanje ili mršavljenje
- pogoršanje fizičkog izgleda i higijenskih navika
- promjena prehrambenih navika

TELEVIZIJA

Bilo bi nepravedno gledati na televiziju kao nešto negativno.

Televizija krade vrijemeigranja s drugom djecom, čitanja knjiga i socijalizacije s vršnjacima.

OVISNOSTI

Televizija je svakom dala mogućnost da bude dobro informiran. Približila je kulturu, sport, glazbu, vijesti i politiku svim ljudima bez obzira na imovinski status. Pretvorila je cijeli svijet u jedno globalno selo.

Provodi li se previše vremena ispred televizije svakako može dovesti do depresija, pretilosti, osiromašuje osjećaj zajedništva. Gledanje nasilja na televiziji potiče djecu na agresivnost više nego igranje nasilnih igrica. Prvi znak televizijske ovisnosti su sve rijedi međuljudski odnosi. U obitelji se to vidi da se razgovori i zajedništvo prepostavlja televizijskom programu.

Mladi žele biti u trendu i postavljaju si ključna pitanja: kako biti zavodljiv, kako postati *face...*? Granice i pravila bitni su preduvjet za formiranje zdrave osobnosti. Mladi čitatelji, pod utjecajem marketinga i vršnjačke preporuke, postaju *gutači* svega i svačega.

Razgovarati, dokučivati, približavati i objašnjavati zašto je nešto takvo kakvo jest, zašto nešto nije primjereno u određenoj dobi, zašto ne možemo činiti sve što nam se prohtije.

Samo tako sprječit ćemo daljnju medijsku manipulaciju koja zasigurno neće dovesti napretku ovoga društva.

Ključ uspješnog liječenja je da ovisna osoba prizna i bude svjesna svoga problema, nakon toga da jasno sagleda problem, prihvati svoju ovisnost i spozna cijeli problem.

Program izlječenja nije nimalo lagan, no čvrstom voljom i ustrajnošću radi vlastitog dobra, ali i dobra ljudi koji okružuju ovisnu osobu, ovisnost se može pobijediti!

Ako ste na kraju ovog članka shvatili da vam treba nešto da vas odvuče od modernih ovisnosti, odlučite se za neku zanimljivu aktivnost koja će vas zabaviti, opustiti i ispuniti vam slobodno vrijeme.

Poput nekih naših učenika, i vi možete odabrati sljedeće:

- baviti se sportom: nogomet, rukomet

- plesati u đelekovečkom folklorenom društvu

- upisati se na tečaj crtanja i slikanja

- razvijati moždane vijuge na šahu

- uživati u prirodi i meditirati uz vodu dok lovite ribe

ili nešto drugo,
po vlastitom
izboru....
uostalom
maštoviti ste,
smislite nešto
za sebe...

A svima vama, koji ste za sebe već nešto učinili i slobodno vrijeme provodite u nekoj od aktivnosti, čestitamo i želimo da i dalje razvijate svoje posebne sposobnosti i kvalitete. To je pravi i jedini put da jednom postanete zadovoljni odrasli ljudi!

Josipa Pintarić 5.r.

Moja majka

Moja majka je nježna
kao cvijet
prekriven rosom.

Kad sam tužna
svojim toplim riječima
ublaži mi tugu.

Ponekad se ljuti na mene,
ali me zbog toga
ne voli manje.

Svaki dan brine o meni
i dalje mi svoju
neizmjernu ljubav.

Petra Fičko, 5.r.

Kako izgleda grad bez roditelja

Da nema roditelja u gradu, sva
djeca bila bi vesela. Igrala bi se po
cijele dane po cestama i igralištima.
Radila bi i ono što im roditelji strogo
zabranjuju. Trgala grane, krala
trešnje, šarala po zidovima, jela
mnogo slatkiša. Ponekad bi se djeca
posvađala, pljuvala i gurala, a nitko
im to ne bi branio. Ne bi išli u školu,
nego po cijele dane gledali televiziju
i surfali po internetu.

Kada bi se djeca razboljela, ne
bi znala kako da se izliječe. Tada bi
razmišljali što rade njihovi roditelji
i onda bi se rasplakali. Ne bi bilo
mame da im skuha čaj, polegne ih
u topli krevet i poljubi za laku noć.
Ne bi znali koji lijek uzeti. Pitali bi
prijatelje, ali ni oni ne znaju... Tada
bi bili jako tužni. Shvatili bi da nije
lako biti bez roditelja. Iako im
puno puta idu na živce svojim savjetima.
Ja ne bih voljela živjeti bez
roditelja.

Klara Sirutka, 5.r.

Klara Sirutka 5.r.

Slatke voćke
ne shvaćaju posebnost
kod kaktusa.

Josipa Pintarić, 5.r.

Proljeće stiže.
Visibabe gledaju
radosnu djecu.

Stjepan Vlah, 5.r.

NiGDJEGRAD

Grad bez roditelja zove se Nigdjegrad. U njemu žive
djeca i njihovi ljubimci. Grad vode gradonačelnik i njegovi pomoćnici. Oni su jako strogi i svi ih se
boje. Mogu natjerati djecu da rade, iako oni to ne žele.

Djeca se bave proizvodnjom slatkiša i spužvi. Nisu to prave spužve, već spužve od papira
natopljene vodom. Slatkiše proizvode tako da pomiješaju šećer, vodu i mlijeko, tu mješavinu
stave u zamrzivač i kad se zamrzne, to jedu. U nekim dijelovima grada je pusto, jer je to veliki
grad, ali u onim drugim dijelovima grada sve vri od veselja. Djeca su jako sretna što mogu raditi
sve što hoće i jer nema odraslih. Unatoč tome, jako se dobro snalaze. Imaju vlastite restorane u
koje su dobrodošla sva djeca, imaju igrališta gdje se može igrati nogomet i bilo koje druge igre.
Djeca na tom igralištu provedu pola dana. Drugu polovicu dana provedu učeći za školu. Ali ta
škola nije obična. U njoj se umjesto predmeta uči kako kuhati, uređivati i čistiti. U školi nemaju
nastavnike, nego sami sve uče. Uređuju grad. Po ulicama sade cvijeće koje svojim lijepim mirisom
sve omami, postavljaju ploče u obliku slatkiša. Kada se djeca ne mogu nešto dogоворити, odmah
se pojavi gradonačelnik. On je jedan
jako strogi dječak.

U okolini Nigdjegrada postoje još
dva mala gradića. U njima žive odrasli.
Na ulasku u Nigdjegrad postavljen
je znak kojim se upozorava odrasle da
ne mogu ući u grad, a ako uđu, čeka
ih kazna. U Nigdjegrad nikada nije
ušao niti jedan odrastao čovjek, niti
će ikada ući.

Petra Fičko, 5.r.

Paula Mađerić, 5.r.

Moja majka

Majka mi svoju
ljubav pruža,
ja sam njezina
najdraža ruža.

Sretna sam kad vidim
te oči blage,
i kad me zagrle
njezine ruke drage.

Zato ti kažem mama
jedno veliko hvala
za sve riječi i radosti
što si mi dala.

I na kraju,
mama znaj,
ti si mi u svemu
naj, naj!

Đana Kadija, 5.r.

Na visokoj nozi

Kad mame nema kod kuće potajice uzmem iz ormarića njene štikle i hodam po kući. Tada sam jako sretna i osjećam se odraslo.

Ana- Marija Friščić, 6.b

Spremali smo se na svatove. Nekim slučajem u maminoj su mi sobi za oko zapele jedne njene štikle. Obuo sam ih i počeo hodati. Bio sam za cijelu glavu veći, a onda najednom...bum! Pao sam ko kruška. Mama je uplašeno dotrčala do sobe i rekla mi da nisam normalan. Nasmijao sam se i krenuo se dalje spremati.

Stjepan Juras, 6.b

Obula sam mamine štikle. Iste sam sekunde naraslila za nekoliko centimetara. Osjećala sam se kao da imam super moći, bila sam nepobjediva. Više me ništa nije moglo zaustaviti. Krenula sam osvojiti svijet. Izašla sam iz kuće i dogodilo se neočekivano, pas me sravnao sa zemljom. Ipak štikle nisu za mene.

Martina Hunjadi, 6.b

Kad mama nije kod kuće hodam u njenim štiklama. Po kući trčim, veselim se i zabavljam, moram ih isprobati sve. Dogodi mi se da padnem pa ih na neko vrijeme izujem, a noću sanjam o svojim vlastitim štiklama.

Jelena Porić, 6.b

Kad sam bio mali obuvao sam mamine štikle. Sestra i ja smo ostali doma, bilo nam je dosadno pa smo isprobavali mamine štikle. Bile su nam prevelike ali smo se ipak smijali jedno drugome.

Denis Samošćenec, 6.b

Kao mala oduvijek sam s oduševljenjem gledala mamine štikle. Ponekad sam ih potajno obuvala i gledala se u ogledalu. Sada i moje sestre imaju štikle na visoku petu i kada ih nema kod kuće koristim priliku i šećem po kući. Zamišljam kako će i ja jednog dana imati svoje vlastite štikle.

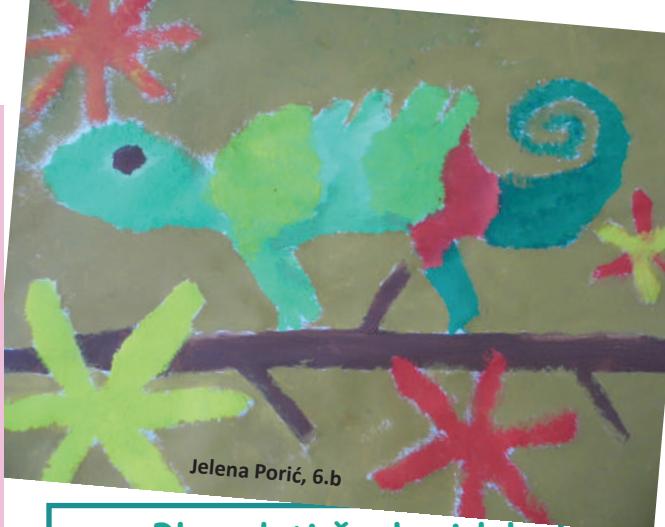
Ana Puhar, 6.b

Kad sam bio jako mali volio sam zaviriti u mamin ormara za obuću. Bilo je tamo svakakvih cipela. Posebno su mi se svidjele jedne sa visokom petom. Volio sam hodati u štiklama. Kad su me sestre vidjele počele su se smijati. Bilo im je jako smiješno što su se moje noge smicale po parketu no ja sam i dalje izvodio gluposti.

Dominik Potočnjak, 6.b

Prije par godina namjerno sam zalutao u sestrinu sobu. U dnu ormara ugledao sam nekoliko pari cipela sa visokom petom. Bilo je crnih, tigrastih, šljokičastih... Sve su bile 37.5, a meni treba broj 40. Ipak sam ugurao nogu u one crne štikle. Bilo je malih poteškoća u hodanju. Sestra me ulovila u modnoj reviji pa smo oboje pali na pod od smijeha.

Emerson Sokolić, 6.b

Jelena Porić, 6.b

Blagodati špeka i luka

Svi znamo da su se špek i luk jeli za doručak još od davnina.

Špek i luk su jeli i Šubići i Žrinjski pa čak i ban Josip Jelačić. Ne zna se da su špek i luk zapravo blagotvorni za organizam. Špek je, recimo, zbog svoje masnoće i crvenog mesa dobar za one ljude koji žele duže vrijeme biti siti i dobiti koju kilu. Prava stvar! Zato svako jutro pojedite barem dvije šnite špeka i bit ćete siti duže vrijeme, a možda se malo i udebljate, nikad se ne zna.

Što se pak luka tiče, on je zbog svoje arome i okusa izvrstan za ljude koji imaju problema s probavom, nadušću i slično. Na, nemojte ga pojesti u prevelikim količinama jer ćete onda imati loš zadah.

I to vam je otprilike to što se tiče špeka i luka.

Jedite ih, no nemojte s njima pretjerivati!

Ivan Peti, 6.a

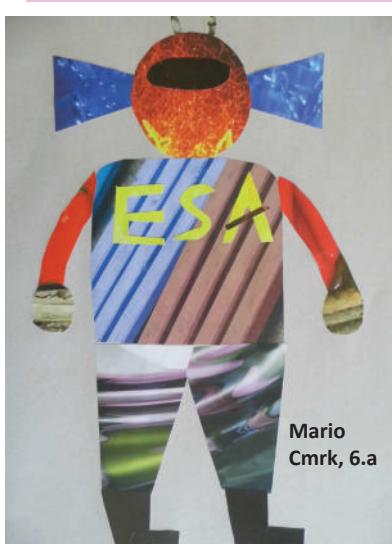

Sara Mikulan, 6.a

Proljeće u meni

Ležim kraj potoka. Slušam žuborenje potoka i lepet leptirovih krila. Sunce me šakalja svojim zlatnim prstima. Svjetlost mi se uvukla u kosu. Zemlja je prekrasna s bregovima i dolinama. Oko mene, usred trave mnogo je sitnog cvijeća. Veselo dižu glave ivančice i djeteline. Male su ptice oko mene pjevajući letjele. Livada je puna šarenog cvijeća, a u meni radosno srce kuca. Priroda je sretna dana kad ležim kraj voćnjaka. Slušala sam i mirisala miris prirode. Rumene jabuke, niz padinu voćnjaka, u mene su se zagledale. Vjetar je razbuđenim dahom u mene uljuljaо proljetni san.

Klaudija Bogdan, 6.a

Mario Cmrk, 6.a

Ana Puhar, 6.b

Lorena
Balaško, 7.r.

Granje nas je opkolilo, a trava mi je gmizala po nogama. Trava mi je došla do pojasa a granje me gušilo i greblo. A onda...onda sam se panično probudio u svojoj toploj sobi. Odahnuo sam. Vidio sam kako mačka spava pokraj mene.

Shvatio sam da je to bio samo ružan san. Srstan sam što je trava popustila a granje nestalo. Magla se povukla i sunce je zasjalo.

Ustao sam iz kreveta i poljubio mačku.

Prevrtljiva jesen

Nakon dugog i toplog ljeta, napokon nam je stigla i dugo očekivana jesen. Svuda se osjeća miris pokošene trave prekrivene suhim i žutim lišćem. Nakon ljetnog sunčanja i odmaranja kreće naporno obavljanje dosadnih jesenskih poslova. U jesen me veseli branje grožđa i kukuruza, miris vrućih kestena koji pucketaju pod mojim Zubima. Pokoja kap slatkog mošta slijeva mi se niz suho i žedno grlo.

Jesen je moje najdraže godišnje doba zato što me miluje toplo jesenje sunce poput nježnih majčinih ruku i kao da me zove u svoj topli zagrljaj iz kojeg me neće tako lako pustiti. Očaran sunčevom toplinom, slušam cvrkut veselih, zaigranih ptičica koje se spremaju za veliko putovanje. Prepuštam se tom čudesnom

pjevu ptičica i zamišljam da se ja, zajedno s njima uzdižem u nebesko plavetnilo i širim svoja slobodna krila. Letimo, veselo poput bistrih kapljica uzburkanog slapa. Osjećam ugodan, nježan povjetarac kako mi miluje pramenove kose, dlanove, lice i ispunjava mi nos mirisima jeseni. Osjećam se slobodnim poput orla koji kraljuje tim nebeskim plavetnilom.

Iz mašte me budi snažan fijuk vjetra. Nebo su prekrili tamni gusti oblaci i sakrili nježno

sunce. Toplinu više ne osjećam na svom tijelu, osjećam hladan dah vjetra i pokoju krupnu kap kiše. Ta oluja kao da se smije i želi me ponijeti u svoje carstvo vjetra i mraka. Čuje se prigušena tutnjava grmljavine i nebo u daljini blješti od munja.

Spašava me mama koja dolazi po mene i hitrim koracima unosi me u kuću. To je prevrtljiva jesen u kojoj čas vlada sunce, a čas oluja. Meni je jesen ipak jako draga.

Marko Petrić, 7.r.

Neobična potraga

Bilo je maglovito jutro u malom selu u kojem je zavladala jesen. Magla je bila toliko gusta da se od nje ne vidi prst pred nosom.

Otišao sam potražiti svoju mačku koje nigdje nije bilo. Dvorište koje poznam bolje od samoga sebe u tren se učinilo nepoznato. Nisam znao kuda da idem. Odjednom sam čuo uplašen mijauk. Bio sam siguran da je to moja mačka. Prišao sam joj i video kako plače na hladnoj cesti. Htio sam ju uhvatiti ali ona je otrčala niz ulicu. Pratio sam je sve do šume u koju je otišla. Šuma je izgledala strašna. Drveće je bilo suho i visoko. Od laganog povjetarca grane su se sporo ljujale. Izgledalo je kao da će se cijela šumaagnuti na mene. Lišće je bilo posvuda i još je padalo kroz gustu maglu. Bila je to prava kiša lišća.

U daljini sam čuo tužne mijauke. Pratio sam njen plač ali bilo je gotovo nemoguće hodati kroz maglu. Konačno sam ju pronašao.

Bila je pokrivena lišćem koje je izgledalo kao da će ju pojести. Uzeo sam ju u naručje i čvrsto zagrlio. Bila je preplašena i bilo joj je hladno. Osjećala je da nešto nije u redu. Imala je pravo.

Granje nas je opkolilo, a trava mi je gmizala po nogama. Stisnuo sam mačku uz sebe i nisam ju puštao. Gotovo je, pomislio sa! Nema nam spasa. Trava mi je došla do pojasa a granje me gušilo i greblo. A onda...onda sam se panično probudio u svojoj toploj sobi. Odahnuo sam. Vidio sam kako mačka spava pokraj mene.

Shvatio sam da je to bio samo ružan san. Srstan sam što je trava popustila a granje nestalo. Magla se povukla i sunce je zasjalo.

Marko Petrić, 7.r.

Svijet po mom

Kako bi trebao izgledati svijet po mom? Kao prvo, sve bi trebalo biti puno boja, okusa i mirisa. Evo, kako ja to zamišljam.

Probudim se i ne moram ići u školu. E da, tako bi bilo, jer je sve po mom. Svaki dan bi bilo lijepo vrijeme da moji prijatelji i ja možemo uživati u vožnji biciklima. Kupovalo bi se novcem ali bi sve bilo jeftinije, odjeća, hrana i štočta drugo. U svijetu ne bi bilo rata, vladao bi mir i sloga među svim ljudima. E, to bi bilo super. Živjelo bi se sretno i u obitelji. U mom svijetu sva bi djeca bila zdrava i vesela. Bilo bi to odlično. Svaki bismo se dan družili s rođinom i prijateljima.

No, jednog sunčanog, ljetnog dana, uživajući u maštanju o savršenom svijetu, na nebu su se pojavili tmurni, munjeviti oblaci. Počeo je padati snijeg, svi u gradu su bili zbnjeni. Odlučio sam krenuti u potragu za problemom. Hodao sam i hodao, a snijeg je bio sve dublji i nije prestajao padati. Dok me šibao svojim ledenim bićevima po obrazima, ugledao sam malu kolibu zatrpanu u bijelom snijegu. Pokucao sam na velika drvena vrata, nitko nije otvarao pa sam ušao. Nije bilo nikoga ali je sve bilo puno igračaka. Mislio sam da tu žive neka djeca, no onda se na vratima pojавio starac obučen u crvenobijelo odijelo. Pa da, bio je to Djed Mraz.

Razgovarali smo i tada sam shvatio da ne može uvijek biti ljeto i sunčano vrijeme. Djeca trebaju uživati i u zimi.

Kroz gusti i dubok snijeg probio sam se do svog grada.

Sva su djeca bila sretna zbog snježnih pahuljica i poklonja

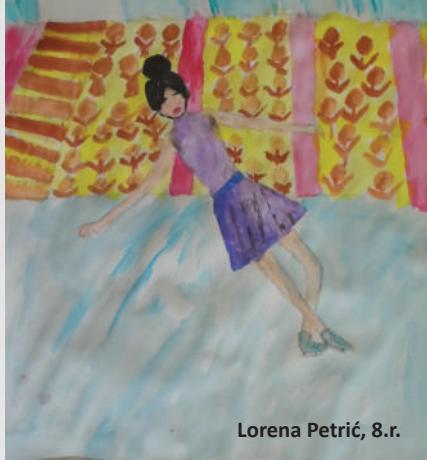
Djeda Mraza. I ja sam bio sretan i zadovoljan.

Baš bi bilo zabavno da je tako zaista i bilo. Sve je to ipak bila moja bujna mašta.

Martina Šafarek, 7.r.

Nino Cmrk, 7.r.

Lorena Petrić, 8.r.

Na malom najžu

Na malomu najžu
kipec je stal,
što ga petne
kaštiga ja fletno sretne.

Na malomu najžu
spotrta glajža je bila
pa je malo svetleko
nuter propustila.

Dva miša gložila
so se v čošku,
koji bu prejdi pohrdal
staru narodu nošnju.

Mladi matul prvi put
je poletel i na spotrtu
glajžu je doletel.

Na malomu najžu
truli cvetek je stal,
a listek mu je doli
opal.

Patricia Rašan, 8.r.

Na mojem najžu sega ima
al na njemu ništ nemreš najti.
Eno baba po najžu hoda,
eno je kak kaštiga
samom sebom se gloži.
Ne zna di je ropca ostavila.
Evo babe več se čudi
staroga kipeca je našla
i kak po njemu matul hoda.
Evo babe sa je srečna
ropca si je našla.
Al evo babe več se beči !
Kak je vun z najža išla
na glajžu se porezala.
Al na našem najžu sega ima
pa je i zovoja mom našla.

Sandro Mikulan, 8.r.

Petra Vlah, 8.r.

• • • • • O čemu je šumorila vrba

- Kad izađe sunce često odlazim u šetnju. Na kraju sela, kraj potoka, spustila je grane stara vrba i tiho šumorila.
- Činilo mi se da samo šumori, ali zapravo mi je šaputala, šaputala o prolaznosti života, šaputala o tome kako život ima faze, kako se život može usporediti sa godišnjim dobima.
- Proljeće - kao djetinjstvo, ljeto - kao mladost, jesen - kao zrelost, zima - kao starost.
- Šaputala mi je o skorom dolasku njene zime.
- Šaputala mi je kako će mi Bog pokazati put, ali ču ga ipak sam morati prijeći. Kad smo završili s razgovorom rekla mi je da dođem u zimistigla je zima, nje više nije bilo, završila je na nečijem dvorištu, netko ju je posjekao, oduzeo joj život. Dugo sam žalio. Razveselio sam se kad sam ugledao mladu vrbicu, njenu kćer. Odlučio sam otkopati je i posaditi u svom dvorištu za spokoj njene majke.
- Mala vrba je bila sretna kao i ja. Nastavila mi je šaputati, doživjela puno ljeta i sačekala me da zajedno dočekamo svoju zimu.

Milan Gradinac, 8.r.

Doroteja Palčić, 8.r.

Olijepa, o draga, o slatka jeseni

Došla je jesen, za sobom dovukla hladan vjetar, fijukanje sa svih strana se čulo. Na polju nikoga nema, kiša nikome rada neda.

Sunce se iza tamnih, sivih oblaka skriva, nesigurno želi izaći, ali oblak tmurni, pun kiše, van joj neda. Lišća na grana više nema, gole grane na vjetru se ljljavaju, stakla zamagljena pogled kriju. Vani lišće jesensku haljinu pravi. Svi boja, sa svih strana ima, laganim padom

zemlji svaki list se bliži. U noći lagano šuštanje se čuje, nestasaš

vjetar ples lišćem izvodi. Kiša mira nema, lokve po blatnjavim poljima radi, ptice selice su otišle, cvrkut vrapčića se samo čuje, i njima, u krila, pod tijelo sručno, jesensko perje, hladan povjetarac se uvukao. Pripremaju se za zimu i snijeg bijel kao magla što dolazi, sa svojim plesom sa neba će doći. Pahuljice male, bijele na zemlju se spremaju. No još jesen tu je, gliste pod zemlju su se skrile, jesenski

plašt nježno ih je pokrio svojim zlatnim lišćem. Magla u noćnim satima se diže, gusta i bijela, hladna u noći, sa vjetrom valcer pleše. U jutarnjim satima daleko zvono crkveno se čuje, na ustajanje me zove.

Pogled na prozor svratim. Rosa na travi se vidi, magle sve manje ima. U daljini na poljima još se nježno spušta, u zemlju se vuče, najednom traga joj više nema.

Veronika Takač, 8.r.

Dijana Muhvić

DATUM ROĐENJA: 19. 1. 1987.
HOROSKOPSKI ZNAK: jarac

U slobodno vrijeme čitam knjige, vozim bicikl, odem na koncert, kazališnu predstavu, uživam u prirodi. Najviše me veseli sunce, more, druženje s dragim ljudima, rad s djecom i mladima. Ne volim neodgovornost, nemarnost i ljudsku zlobu. Učenicima bih poručila da puno čitaju jer dijete koje čita postat će odrasla osoba koja misli. I uvijek nastojite ostvariti svoje snove, ne odustajte od njih.

Marina Šimunković

DATUM ROĐENJA: 24. 2. 1985.
HOROSKOPSKI ZNAK: riba

U slobodno vrijeme bavim se vožnjom bicikla, rolanjem, igranjem društvenih igara.

Najviše me veseli dolazak proljeća i šetnja u prirodi. Ne volim kišu, laž, nepravdu... Učenicima bih poručila: nije zlato sve što sja.

Sabina Matiša

DATUM ROĐENJA: 06. 10. 1977.
HOROSKOPSKI ZNAK: vaga

U slobodno vrijeme volim pročitati dobru knjigu i proučavati biljke. Najviše me veseli provoditi vikende u društvu obitelji i dragih prijatelja.

Ne volim nepravdu.

Učenicima bih poručila da redovito izvršavaju svoje obaveze, da se uvijek trude biti bolji i prema sebi i prema drugima.

Ana Kukec

DATUM ROĐENJA: 4. 08. 1987.
HOROSKOPSKI ZNAK: lav

U slobodno vrijeme volontiram u inozemstvu, prevodim tekstove, putujem, istražujem svijet.

Najviše me veseli kad učenicima prezentiram običaje i slavlja engleskog govornog područja, a još me više veseli igra sa životinjama, boravak u vinogradu i planiranje izleta. Ne volim negativnost.

Učenicima bih poručila da uče engleski jer on ujedinjuje svijet! Nastojite naučiti nešto od svakog čovjeka kojeg sretnete, svatko ima svoju priču.

Petra Rožmarić

DATUM ROĐENJA: 17. 12. 1982.
HOROSKOPSKI ZNAK: strijelac

U slobodno vrijeme vozim bicikl, šećem psa, čitam, družim se s prijateljima.

Najviše me veseli putovanje s najdražima. Ne volim zimu, češnjak, ljudsku glupost. Učenicima bih poručila da svaki dan nauče nešto novo.

Saša Novak

DATUM ROĐENJA: 21. 07. 1980.
HOROSKOPSKI ZNAK: rak

U slobodno vrijeme šećem psa. Najviše me veseli male cijene goriva i čevapi s lukom!

Ne volim velike cijene goriva i kuhanj grah!

Učenicima bih poručio: tko pjeva zlo ne misli.

Srećko Cenkovčan

DATUM ROĐENJA: 14. 01. 1972. - nije to bilo tako davno
HOROSKOPSKI ZNAK: jarac, ali to me ne zanima

U slobodno vrijeme se družim sa svojih šest klinaca i suprugom, volimo šetnje uz jezero i šumarak.

Najviše me veseli lijepi sunčani dan i godišnji odmor.

Ne volim kad se ljudi svađaju.

Učenicima bih poručio: uvijek budite vedra duha i pozitivno razmišljajte, tako će vam dati ljepše prolaziti i imat ćete lijepa sjećanja na školske dane.

Iva Stanko

DATUM ROĐENJA: 4. 8. 1987.
HOROSKOPSKI ZNAK: lav

U slobodno vrijeme bavim se izradom skulptura, fotografijom i crtanjem. Volim filmove, druženje s drugim ljudima, rock koncerete, križaljke i stripove.

Najviše me veseli obitelj, jutarnja kava, sunce, nove cipele. Ne volim hladnoću i tehničke olovke.

Učenicima bih poručila da je znanje najjače oružje kojim možemo promjeniti svijet.

Ljiljana Stubić

DATUM ROĐENJA: 6. 09. 1978.

HOROSKOPSKI ZNAK: djevica

U slobodno vrijeme čitam, učim, družim se s prijateljima. Najviše me veseli dobar film, dobra glazba, prijatelji, obitelj. Ne volim laž i neiskrenost. Učenicima bih poručila: Neka vam je srce uvijek otvoreno za ljubav, pomaganje i razumijevanje drugih.

Monika Horvat

DATUM ROĐENJA: 03. 02. 1987.
HOROSKOPSKI ZNAK: vodenjak (zec)

U slobodno vrijeme plešem folklor, vozim bicikl, izlazim s društvom. Najviše me veseli osmijeh na licu moj najblizih, sunčan dan i kvalitetno ispunjeno radno vrijeme.

Ne volim kišu i neiskrene ljudе.

Učenicima bih poručila da poslušaju savjete svojih roditelja i učitelja (vjerovali ili ne i mi smo preživjeli te „lude“ godine, znamo o čemu pričamo).

Monika Matijaško

DATUM ROĐENJA: 26. 12. 1985.
HOROSKOPSKI ZNAK: jarac

U slobodno vrijeme samo beba, beba, beba - provodim vrijeme sa sinom... i šećem psa.

Najviše me veseli fina klopa ili/i pripremanje fine klope.

Ne volim loše vozače.

Učenicima bih poručila da se ne živciraju oko škole!!!

Marina Salajec

DATUM ROĐENJA: 11. 10. 1979.

HOROSKOPSKI ZNAK: vaga

U slobodno vrijeme čitam knjige, šećem, igram se sa svojim klincima, pijem kavu. Najviše me veseli kad se mogu DOBRO NASPAVATI. I izlazak s društvom jednako me veseli. Ne volim SVAĐU! Učenicima bih poručila: Živite život svake sekunde! Nadite nekog ili nešto što volite i time se bavite.

Jasminka Hrenić

DATUM ROĐENJA: 22. 5. 1980.

HOROSKOPSKI ZNAK: blizanac

U slobodno vrijeme igram se s djecom, užgajam cvijeće, čitam knjige. Najviše me veseli sunce, ljetno, rad s djecom i kada su ljudi oko mene sretni i veseli. Ne volim kišu, svađu i namrštene (ljutite) ljudi.

Učenicima bih poručila neka uče zbog sebe, a ne zbog ocjena i neka se ne ljute na učitelje kada ih kritiziraju. Kad odrastu vidjet će da smo htjeli samo najbolje za njih.

Tomislav Sinjeri

DATUM ROĐENJA: 06.12.1985.

HOROSKOPSKI ZNAK: strijelac

U slobodno vrijeme gledam filmove, utakmice, surfam internetom, izlazim van, igram nogomet. Najviše me veseli dolazak ljetnih praznika. Ne volim TV sapunice. Učenicima bih poručio: budite marljivi i pristojni, isplatit će vam se.

LJUDI IZ SJENE

Domar Davor uvijek je tu za brze popravke, uređenje okoliša i pomoći u školi. Na njega uvijek možemo računati.

Tajnica Valentina je vrlo spretna i okretna, svaki problem rješava u trenu, organizirana je i snalažljiva.

Računovoda Kristina nova je naša zaposlenica, vrlo temeljita i precizna u radu, oduševljava nas svojom smirenošću.

Volonterka Maja je naša „Katica za sve“, desna ruka u računovodstvu i tajništvu.

Kuharice Nataša i Svjetlana spravljaju najfinija jela, zaslužne su što jedemo zdravo i toplo.

Spremačice Romana i Marija pravi su tim, uvijek na pomoći, a na kraju radnog dana sve stavljuju u prvočitno stanje.

Tatjana Međimorec

DATUM ROĐENJA: 13.4.1966.

HOROSKOPSKI ZNAK: ovan

U slobodno vrijeme volim čitati, pisati pjesme, brinuti o biljkama, gledati dobre filmove.

Najviše me veseli uspješnost djece u školi, putovanje s obitelji, druženje s prijateljcama.

Ne volim nepravdu, ponizavanje, ironiju, svađu.

Učenicima bih poručila da marljivo uče i ispunjavaju svoje obveze te da budu dobri i iskreni prijatelji.

Sonja Vuljak

DATUM ROĐENJA: 5. 3. 1974.

HOROSKOPSKI ZNAK: riba

U slobodno vrijeme pjevam u crkvenom zboru, članica sam KPD-a „Seljačka sloga“.

Najviše me veseli provoditi vrijeme sa svojom obitelji, šetati, organizirati obiteljske proslave.

Ne volim neodgovorne i nedosljedne osobe, ne volim biti bolesna ili kad je netko u obitelji bolestan.

Učenicima bih poručila: važno je da postanete vrijedne, vesele i dobranamerne osobe i sva će vam se vrata otvarati.

Tamara Gudlin

DATUM ROĐENJA: 18. 04. 1987.

HOROSKOPSKI ZNAK: ovan

U slobodno vrijeme kuham, idem u šetnju, sjedim na kavici, družim se s prijateljima.

Najviše me veseli lijep i sunčan dan, dobro raspoloženi ljudi oko mene i naravno PETAK!

Ne volim mrzovljone ljudе.

Učenicima bih poručila da budu sretni, veseli i zadovoljni i da uživaju svaki dan!

UZ NJIH JE SVE LAKŠE

Početkom školske godine, preciznije sredinom listopada, u školske kluge sjelo je troje vrijednih ljudi. Naime, Školi je odobreno troje pomagača u nastavi čiji rad je, kako se vrlo brzo pokazalo, uvelike olakšao odvijanje svih nastavnih aktivnosti u školi. To je nešto što su nastavnici dugo vremena priželjkivali, a ostvarilo se zahvaljujući programu Pomoćnici u nastavi Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa. Željeli smo predstaviti ovo troje mlađih ljudi te čuti nešto više o njihovim iskustvima.

Evo što nam je ispričala **Mirna Kralj**:

Prijavila sam se na natječaj za pomoćnika u nastavi zato što sam više od tri mjeseca bila nezaposlena te mi se na taj način ponudila mogućnost zaposlenja. Budući da sam po godinama i po struci zadovoljavala uvjete, poslala sam molbu za posao.

Moje iskustvo je specifično. Rad s Romima je jedinstven, ponekad zanimljiv, ponekad nešto manje. Ostatak razreda također me dobro prihvatio. Mislim da me ne smatraju pomagačicom, već jednom od njih, učenicom koja sjedi u klupi i dijeli njihove brige. Uključuju me u razgovore pod odmorom te često raspravljamo o filmovima, glazbi pa i o školi. Primjetila sam pozitivan pomak, osobito u nižim razredima, gde se vidi poboljšanje u čitanju, pisanju, zbrajanju i shvaćanju nekih činjenica. Na pitanje bi li nešto promijenila, Mirna nam kratko i bez okolišanja odgovara da ne bi.

BOJANU VELJKOVSKOM, mladiću koji se ni na minutu nije odvajao od Marka, nego je u svom radu bio potpuno predan, postavili smo nekoliko pitanja na koja je odgovorio u svome stilu – strpljivo i s osmijehom na licu.

Zašto ste se prijavili na natječaj za pomoćnika u nastavi?

- Sama riječ „pomoćnik“ u nastavi mi se činila zanimljivom. Makar u početku nisam ni znao točno koje su njegove obaveze, prijavio sam se na natječaj iz radoznalosti zaposlim (budući da je danas vjerojatnost da nađeš posao skoro ista vjerojatnost da zabiješ tricu iz penala).

Kakvo je vaše iskustvo rada u školi?

- Zasada mi se posao pomoćnika jako svida. U privatnom životu volim pomagati koliko mogu. Uživam u radu s Markom. Razgovaramo o svemu, a najviše o sportu, ponekad čak i o školi (šala). Postali smo pravi pajdaši.

Jeste li primijetili pozitivan pomak, napredak u radu?

- Pomak je vidljiv: Marko brže i samostalnije rješava probleme i zadatke u nastavi, pogotovo otkriva koristi posebno prijenosno računalno

sa zvučnim programom. S obzirom da je Marko odlikaš, problema je jako malo.

Biste li nešto promijenili u školi?

- U školi ne bih ništa mijenjao. Svi djelatnici su nas asistente jako lijepo prihvatali i nastoje nam pomoći u svemu. U bilo kojem trenutku se možemo osloniti na njih. Ipak ima nešto što bih promijenio – promijenio bih bateriju na zidnome satu u razredu (he-he).

Marko i Bojan

Mirna,
Klaudija,
Senadai
Spomenka

ŠPELA SKRŠ KESER

ŠPELA SKRŠ KESER, mlada Koprivničanka, majka dvojice sinova. Na natječaj se prijavila jer je htjela stići novo radno i životno iskustvo. Kao i ostali pomoćnici vrlo je zadovoljna proteklom godinom, osobito suradnjom s Martinom i ostvarenim rezultatima. Tu prije svega misli na sve veću spremnost za rad i otvorenost koju inače sramežljiva Martina pokazuje prema drugim suučenicima i nastavnicima, ali i na dobre ocjene, no prije svega na znanje koje je svojim zalaganjem stekla.

Priznaje da se često, otkad je ponovno sjela u školske klupe, u sjećanje vratila u svoje djetinjstvo, dok ju je rad s djecom, koja su izvor novih ideja i radosti, naučio strpljenju i donio puno toga lijepog. Zadovoljna je atmosferom koja vlada u školi i vrlo dobrim funkcioniranjem školskog kolektiva.

Martina i Špele

VOLONTERSKE PRIČE IZ NAŠE ŠKOLE

Zovem se **Maja Lončar**. Nakon što sam diplomirala na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu u svibnju prošle godine zaposlila sam se u ovoj Školi na stručnom osposobljavanju kao volonter 1. listopada 2013. godine, na radnom mjestu računovođe. Kako baš ovdje? Naime, prije toga radila sam na zamjeni kao tajnica pa sam nastavila svoje stručno osposobljavanje u poznatom okružju. Polako sam se uhodala u posao, neke radne kolege znala sam otprije, neke sam tek upoznala, neki su mi čak bili učitelji kad sam kao školarka sjedila u školskim klupama.

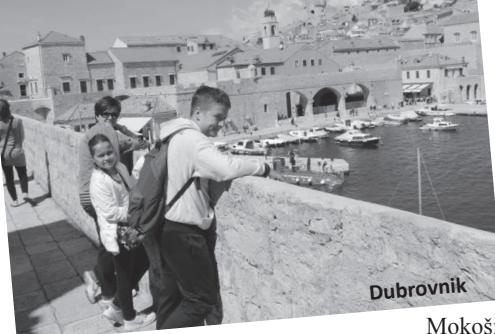
Zadovoljna sam ovim poslom, kojeg ponekad ima puno, ali sam isto tako puno i naučila. Ovim putem zahvaljujem svima koji su mi pružili ovu priliku i omogućili mi da steknem toliko željeno iskustvo bez kojeg se danas teško bilo gdje zaposliti.

Godina dana u ovoj školi prošla je neprimjetno brzo. S lakoćom i uz veliku pomoć mentorice

Vanja Raletić te uvijek konstruktivne savjete ostalih kolega, stekla sam vrijedno iskustvo praktičnog rada s djecom. Diploma koju sam stekla na Filozofskom fakultetu u Zagrebu osigurala mi je dosta teorijskog znanja, ali rad s djecom nešto je sasvim drugačije. Zahtijeva mnogo strpljivosti, taktičnosti, što nam svima ponekad nedostaje, kao i neprestano usavršavanje vještine komunikacije. S druge strane, donosi puno zadovoljstva, osobito kad primijetite pozitivne pomake i radost učenika koji je svojim trudom zaslужio dobru ocjenu. Jako sam zadovoljna radnom sredinom, načinom na koji funkcioniра naš mali kolektiv sačinjen od mlađih, kreativnih ljudi koji uz mnogo dobre volje i predanosti osmišljavaju nove projekte te sa Školom sudjeluju u svim kulturnim zbivanjima u mjestu kao jedan od njihovih pokretača. Zahvaljujem na prilici što sam svoje prvo radno iskustvo stekla upravo ovdje, u školi koju sam i sama pohađala.

Kristina Poljičak

Držao sam Dubrovnik na dlanu

U pola četiri ujutro krenuli smo put Dubrovnika. Moja sestra i ja bili smo jako umorni pa smo prva dva-tri sata potpuno prespavali. Probudio sam se kad smo pošli za Karlovac. Od silnog uzbuđenja više nisam mogao spavati unatoč umoru.

Nakon osam sati putovanja stigli smo do granice Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Prošli smo kroz poznati bosanski grad Neum. Oko podneva stigli smo k rođacima u naselje Nova Mokošica blizu Dubrovnika. Navečer smo prošetali starim dijelom Dubrovnika. Ondje smo vidjeli:

Stradun, Eufrazijevu česmu, Orlandov stup, crkvu svetog Vlaha, dubrovačku katedralu... Običaji su drugačiji. Ljudi se bave ribolovom jer je riba nekima jedina hrana za preživjeti. U Dubrovniku ima mnogo specijaliteta, a neki od njih su: riblja juha, janjetina, teletina... Ondje je sve jako skupo, što ne začuduje, jer je to važno kulturno, povijesno i turističko središte Hrvatske. U povijesti su Dubrovčani plaćali godišnji danak Veneciji i Osmanlijama da bi bili slobodni. Za vrijeme Domovinskog rata to je područje bilo bombardirano, ali je oslobođeno nakon godinu dana. I danas se još vide tragovi metaka. Ljudi u Dubrovniku govore drugačijim naglaskom od nas. Na Stradunu ima mnogo ljudi koji su obučeni u narodnu nošnju. Drugi smo dan posjetili Dubrovačke zidine. Bio sam veoma uzbuden. Sa zidina se pruža lijep pogled na grad. Kad smo stigli do kule Minčete, cijeli Stari grad je izgledao kao selo mrvava. Ostao sam zapanjen. Dubrovačke zidine su duge, najduže na svijetu nakon Kineskog zida. Treći dan smo išli na brdo Srd. Odande je Dubrovnik izgledao kao da ga drži u šaci. Osjećao sam se kao kralj svijeta. Sve bi bilo sjajno da nije počela padati kiša pa samo morali otići. Sutradan smo morali poći kući. Žao mi je što se nisam okupao jer je more još bilo prehladno.

Zatim što nismo ostali duže na odmoru, ali nadam se da će još jednom posjetiti Dubrovnik i vidjeti sve njegove ljepote.

Dominik Vuljak, 7.r.

Moj drugi dom - Osijek

Osijek, grad u srcu Slavonije. Od ranog djetinjstva putujem s obitelji u Osijek. Obožavam ići tamo jer mi je to drugi dom, tamo živi moja najblja obitelj. No, zapravo, kada kažem da putujem u Osijek, mislim na predgrađe Brijest.

Brijest je prekrasan ljeti. S bratićem često odem u centar grada Osijeka i razgledamo glavni trg. Izrazito je velik, a u srcu je župna crkva sv. Petra i Pavla. Osim trga, u gradu se nalazi veliki zoološki vrt s raznim životinjama. U njemu sam video sve od mrvava pa do slona. Kao i većina hrvatskih gradova, tako i Osijek, ima svoj stari dio grada koji se zove Tvrđa. Do sada nisam imao priliku prošetati i razgledati ju, ali se nadam da će što prije to napraviti jer sam čuo da je prekrasnja. Kroz glavni trg prolaze i osječki tramvaji. Svaki put kada sam u Osijeku tradicionalno posjetim trgovački centar Portanova. Kada sam bio mlađi, obožavao sam ići u igraonicu, ali sada prošćem dućanima i odem u kino. Ljeti u Osijeku najbolje dođe osvježenje u kupalištu Kopika. Zadnji put kada sam se tamo kupao, a bilo je ro prije dvije godine, utisnulo je vrlo lijepo uspomene. Kopika se sastoji od četiri dijela. Prvi je duboki bazen, drugi bazen s vodenim toboganima, treći je dječji, plitki bazen, a četvrti olimpijski bazen za profesionalne plivače. Kopika je otvorena i noću za noćno kupanje. U blizini se nalazi i rijeka Drava te poznati Dravski most s kojeg je pogled neopisiv. Most noću svijetli i stvara vrlo ugodan ugodač, ali ipak sama Drava je po mojem mišljenju ljepa. S obje njene strane su betonski blokovi i staze za šetanje. Sve što sam do sada napisao prikazuje Osijek kao savršen grad, ali on to zasigurno nije. Da, ima svoje lijepе strane, ali ima i mnogo loših. Zrak je zagađen, smeće je posvuda, a mnoge tvornice ispuštaju razne plinove. Zato najviše volim ostati s bratićem u Brijestu i družiti se sa ostatkom obitelji. Nedavno je rodbina sa Brijesta dobila dvije mlade nove članice obitelji, blizanke. Sada se cijeli svijet „vrati“ oko njih i one privlače najviše pažnje. Naravno da se bratić i ja maknemo od te gužve i družimo sa njegovim prijateljima. Volim stjecati nova društva i iskustva te upoznavati svoje vršnjake iz drugih krajeva i drugih običaja.

Nakon odlaska iz Osijeka najteže mi pada dugo putovanje doma. Svi mi nedostaju i želio bih se vratiti, ali znam da ne mogu pa opet iščekujem sljedeći susret koji nosi nove uspomene.

Antonio Markotić, 7.r.

Osijek

Luda vožnja? Može!

Da, Gardaland – tih par stotina kilometara je bilo osam sati putovanja.

Bilo je to ovako: u petak navečer svi smo bili jako uzbuđeni i subotu smo jedva ovanje koje je potrajalo deset sati. U Hrvatskoj smo svi spavali, ali su nas probudili na granici sa Slovenijom. Tamo smo se malo zadržali. Slovenija je drugačija – brdovita. Svaka dva sata smo stali jer su se mijenjali vozači. Granicu Slovenije i Italije nisam ni primijetio. Prođeš kroz tunel i sva ona brda i planine nestanu iza tebe. Sve je puno ravnica. Pedeset posto poljoprivrednog zemljišta su vinogradi. Eto nas u Veroni, nadomak Gardalanda iz kojeg se može vidjeti jezero Lago di Garda. Pokraj njega se nalazi Sea Life koji smo također posjetili. Hodaš tunelom kroz tu zgradu, a iznad tebe plivaju morski psi i raže. Nakon toga išli smo u Gardaland. Prvo smo se odvazili poći na Mamuta, meni osobno najdraži vlak smrti. Kada smo završili, Hana je samo rekla: „Idemo još jednom!“, i išli puta, a tata se sav smočio. Otišli smo tražiti ulaz na Blue Tornado, najbrži vlak smrti, vozi skroz mokar. Tata, teta, Filip i ja otišli smo prvo na Sekvoju, a Hana i mama u Ramsesovu piramidu. Dakle, Sekvoja nikad više, nikad više! Boljela me glava sljedećih sat vremena. Hana nas je odvela u piramidu gdje smo pucali u zombie i mumije. Bila je to dla vožnja. U gusarskom brodu je bilo vrlo zabavno jer su se prikazivale različite teme, npr. gusarski rat, život pod morem... Filip je bio naporan s Kućom iluzije pa smo išli i tamo. Prvo smo mislili da je nešto dosadno jer je neki Talijan samo pričao nešto na svom jeziku. Onda je vožnja počela i bila je vrlo zabavna jer smo se vrtjeli. Bilo je pola šest, vrijeme za sladoled i završnu vožnju na Mamutu, koji nam se svima svidio. Vožnjama je došao kraj putovanja kući. Vozač je stavio grijanje na 30 stupnjeva jer je vodiču bilo hladno, a mi smo se kuhali kao u paklu. Nismo mogli spavati jer nam je bilo pretoplo i jedva smo čekali stanke da protegnemo noge i udahnemo svježeg zraka. U pola tri stigli smo u Koprivnicu i našao je muci došao kraj.

Iako je ovaj izlet u Gardaland trajao vrlo kratko i dvije trećine vremena smo proveli u autobusu, pamtit će ga kao zabavno i nezaboravno iskustvo.

Luka Šegerec, 7.r.

U iščekivanju nezaboravnog

„Ove smo godine glavne face jer idemo na maturalac!“, kaže učenik sedmog razreda a ostali ga smješkom podržavaju jer dijele njegovo mišljenje.

Možda je to jedino oko čega smo se složili odmah. Biranje destinacije naše ekskurzije bio je pravi izazov. Proputovali smo cijelom Lijepom našom, bili smo u Šibeniku, vratili se u Slavoniju, skoknuli do Zadra ali ipak završili u Istri. Zaključak na kraju, *glavno da idemo!* Roč, Hum, Motovun, Medulin, Brijuni, Rovinj, Poreč, Pula, Rijeka, sve čemo mi to posjetiti u pet dana našeg maturalca. Da, idemo, 16. lipnja krećemo na put. Planiramo dobro zabavu, lud provod, puno kupanja, mnogo toga novoga, zanimljivoga nama nepoznatoga. A mi takvi kakvi jesmo,

zaigrani, znatiželjni, željni novih spoznaja i otkrića u pratinji razrednice i nastavnice iz biologije, obećavamo da ćemo biti dobar primjer svim sljedećim generacijama... dok se ne pojavi netko bolji od nas!

Divne zajedničke uspomene

Kao i svaki dosadašnji sedmi razred i mi smo se uputili na dugo očekivani maturalac. Pomno smo isplanirali svoj put na jug Dalmacije. Rano ujutro 15.6.2013. oprostili smo se od svojih roditelja te zajedno krenuli u veliku avanturu. Maturalac je trajao samo 5 dana, ali mi smo ih iskoristili najbolje što smo mogli. Bilo je svega i suza i smijeha pa čak su osvanule i neke ljubavi. Iako smo imali nekoliko rezerviranih soba, većinom smo spavali samo u dvije sobe te tako ostatak hotela držali budnim dugo u noć. Svako malo se rado sjetimo dogodovština s maturalca i sa velikim osmijehom ih prepričavamo jedni drugima, svatko na neki svoj poseban način. Sadašnjem sedmom razredu želimo mnogo zabave na maturalcu i sedmaši upamtite: iako maturalac kratko traje iskoristite to vrijeme zajedno najbolje što možete i s maturalca ponesite mnogo lijepih uspomena.

Višednevna putovanja

Učenici 3. i 4.r. MŠ Đelekovec i 3.r. PŠ Imbriovec boravili su prošle školske godine od 19.5. - 24.5. u školi u prirodi sa svojim razrednicama Tatjanom Medimorcem i Marijom Vidonja. Upoznali su gradove primorskog zavičaja: Zadar, Šibenik i Biograd te posjetili NP Krka, utočište za mlade medvjede u Kuterevu, svetište Gospe od Krasna te Smiljan - rodno mjesto Nikole Tesle. Osim što su uživali u ljepotama svoje domovine, učenici su se odlično zabavili, mnogo toga naučili, a isto tako učvrstili osjećaje zajedništva, odgovornosti i prijateljstva.

Ugodna vožnja brodicom

ŠKOLA U PRIRODI –
BIograd na moru 2013.

A što biste vi htjeli biti?

Od želje do izbora zanimanja dug je put

Osmaši, vaša su promišljanja o izboru budućeg zanimanja u tijeku. Možda već i birate zanimanje kojim ćete se baviti u budućnosti. Dok budete odlučivali i birali, svakako imajte na umu nekoliko istina o profesionalnom izboru.

Što prije počnete razmišljati, bolju ćete odluku donijeti. Interes i želja da se bavite nekim zanimanjem dobar su pokazatelj kojim putem treba ići pri izboru. Imajte na umu da profesionalni razvoj traje cijeli život. Dok donosite profesionalnu odluku uz vas neka su roditelji kao istaknuti prijatelji, izvori informacija, slušači, instruktori, stvaratelji prilika, stvaratelji ravnoteže, poticatelji... Oslonite se i na stručne djelatnike u školi, na Internetu možete naći mnogo podataka o ovoj temi, ali živa riječ, znanje i iskustvo ljudi koji vas vole i koji su stručni ne može se ni sa čime usporediti.

Pokažite veliki interes i posvetite svoje vrijeme promišljaju, prikupljanju informacija, odlučivanju i donošenju odluka o svom budućem zvanju.

(Izvor : Osmaši – kuda nakon osnovne škole?,
Ured državne uprave Splitsko-dalmatinske županije)

Kako bismo vam i mi pomogli u donošenju odluka, zamolili smo bivše učenike naše škole, sada srednjoškolce, da predstave svoju školu i na taj vam način pomognu u donošenju odluke.

Filip Harambaša: *Mogu otvoriti i vlastitu firmu*

Ime mi je Filip Harambaša. Učenik sam 2.i razreda, smjer elektromehaničar Obrtničke škole Koprivnica. Osmogodišnju školu završio sam u Osnovnoj školi Mihovil Pavlek Miškina u Đelekovcu. U osmom razredu još nisam znao što da upišem. Razgovarao sam s prijateljima, ali sam još uvijek bio nesiguran. Moj tata me pokušao usmjeriti te sam napokon odlučio koje će zanimanje upisati. Nakon donesene odluke još uvijek me bilo strah. Upisavši za elektromehaničara vrlo brzo sam se prilagodio. Svidjeli su mi se stručni predmeti, a pogotovo praksa. Praksu osim u školi imam i van škole. Na praksi van škole učim popravljati elektroničke uređaje (televizore, DVD-ove, računala...). Osim toga učim se poslovnoj komunikaciji. Još imam jednu godinu, ali moj otac me savjetuje da upišem četvrta godinu radi mogućnosti otvaranja privatne firme. Nisam očekivao da će biti zadovoljan u Obrtničkoj školi i da će mi se otvoriti mnoge mogućnosti za budućnost. Osmaši, samo naprijed, samo bez straha, vi to možete!

Filip Harambaša

Mirna Puhar: *Zašto u gimnaziju?*

Prijelaz iz osnovne u srednju školu važan je, ali i stresan životni događaj. Treba puno učiti kako biste ostvarili svoje ambicije i upisali željenu srednju školu. Mnoge muči pitanje koju srednju školu odabrat. Ja sam izabrala gimnaziju. Evo zašto.

Gimnazija pruža najviše mogućnosti za upis na fakultet i daje najbolju pripremu, a na vama je hoćete li te mogućnosti iskoristiti, tj. hoćete li učiti ili ne. Gimnazija „Fran Galović“ u Koprivnici gimnazija je na dobrom glasu jer je postotak učenika koji se uspiju upisati na željeni fakultet zaista velik. Gimnazija pruža više informacija koje je potrebno usvojiti za A-razinu mature od ostalih srednjih ili strukovnih škola, a i učenika priprema na rad kao što je na fakultetu. Ona prisiljava učenika da usvoji radne navike i na taj način mu olakšava prilagodbu na fakultet. U današnjem društву teško se zaposliti bez završenog fakulteta. Ako želite osiguranu i svijetu budućnost, svakako bih vam preporučila gimnaziju. Gimnazija u Koprivnici, osim što učeniku daje potrebna znanja za ispit državne mature, sadrži i brojne izvannastavne aktivnosti i projekte u kojima možete sudjelovati i uživati. Ako vas zanima kako je to u drugim zemljama, kako naši vršnjaci tamo uče i provode slobodno vrijeme, preporučam vam da se uključite u međunarodne projekte u gimnaziji. Ja sam se prošle godine uključila u Comenius projekt i gimnazija mi je omogućila nezaboravno putovanje u Grčku, a ostali sudionici projekta putovali su u Latviju, Bugarsku, Tursku, Rumunjsku, Poljsku. Zanima li vas neki predmet više od ostalih, možete se uključiti u dodatnu nastavu i naučiti nešto više. Volite li pjevati, uključite se u gimnazijski zbor, a volite li sport možete se uključiti u brojne sportske aktivnosti. Gimnazija pruža sve u čemu se pronalazite. Možete sudjelovati i na gimnazijskom Talent-showu, pokazati svoj talent i osvojiti vrijedne nagrade. Učenici

Gimnazije „Fran Galović“ osvajaju prestižna mesta na županijskim i međuzupanijskim natjecanjima iz znanja i sporta, a to im donosi mnogo bodova i lakši upis na fakultet. Razredi gimnazije svake godine odlaze na dvodnevni ili trodnevni izlet u neku drugu zemlju Europe. Uvijek se na tim izletima super zabavimo i vraćamo puni novih doživljaja i iskustva. Smatram da bi gimnazija za svakog ambicioznog i marljivog đaka trebala biti prvi izbor.

Mirna Puhar

Ivan Levak: *Opet bih odabrao isto*

ZAŠTO BI I DRUGIMA PREPORUČIO DA BIRAJU ŠKOLOVANJE ZA FARMACEUTSKOG TEHNIČARA?

Zanimljivo je, osobito ako te zanimaju prirodni predmeti. Izvodi se dosta pokusa, rad se odvija u laboratoriju, zanimljiva je praksa u ljekarnama i farmaceutskoj industriji (Belupo).

DA SAD BIRAŠ KAO OSMAŠ, ŠTO BI ODABRAO?
Definitivno bih odabrao ovo isto.

ZAŠTO JE SREDNJA ŠKOLA KOPRIVNICA DOBAR IZBOR?

To je dobar izbor jer nakon te završene škole imaš svoje zvanje. Izbor zanimanja je stvarno velik i svatko može odabrati nešto prema svojim sposobnostima. Učenje je zasigurno ležernije nego u gimnazijskim školama, a sama je škola dobro opremljena. Bitno je da u blizini škole postoje mjesta gdje se može podružiti s prijateljima.

KOJE SMJEROVE SVRSTAVAŠ MEĐU TOP 3 PO SVOM MIŠLJENJU?

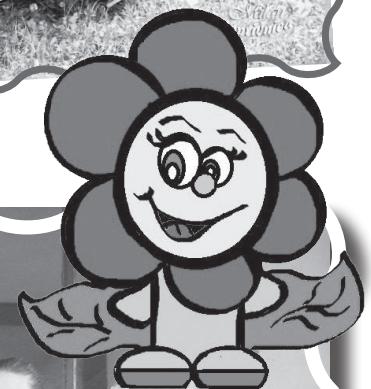
- Preporučam sljedeće smjerove zbog zanimljivosti:
1. Farmaceutski tehničar
 2. Fizioterapeut
 3. Nutricionist

Ivan Levak

A vidi nas sad !!!

Čekaj, pa nismo svi na broju

Nakon osnovne škole želim upisati...

- ...Poljoprivrednu, zato što imam ocjene za to. Luka
 ...Slastičarsku zato što volim peći kolače. Lorena
 ...Opću gimnaziju zato što imam dobre ocjene i želim ići na fakultet. Petra
 ...za kuhara zato što me to jedino zanima. Vedran
 ...za slastičara, kuhara ili prehrambeni tehničar, to me zanima i želim raditi nešto što druge cure ne rade, kao npr. nešto popravljati ili kuhati. Ana
 ...za pomoćnog kuhara jer me privlači kuhanje i volim puno jesti. Milan
 ...Hotelijersku, zato što želim putovati svijetom. Veronika
 ...Opću gimnaziju jer želim fascinirati zgodne Gimnazjalce. Paula
 ...Opću gimnaziju jer tamo idu svi zgodni i pametni. Doroteja
 ...za tehničara za računalstvo zato jer, jer, jer to volim. Igor T.
 ...za električara zato jer želim pomoći svojim roditeljima u firmi. Igor S.
 ...Gimnaziju zato jer mi je to najlogičnije za napraviti i zato jer je u Koprivnici. Sandro
 ...Idem u gimnaziju pa da kasnije društvu pijem krv u bijelom. Patricia
 ...Opću jer želim primiti opće znanje. Nikola
 ...Hotelijersko-turističku zato što bih željela imati hotel ili biti turistički vodič. Ivana
 ...Gimnaziju, zato jer idem s Paulom tražiti zgodne momke. Kyara
 ...Školu primjenjene umjetnosti i modnog dizajna zato što me zanima umjetnost i htjela bih se time baviti. Barbara
 ...Srednju školu u Koprivnici zato što želim postići svoj veliki cilj. Antonio

MUKE NAŠEG LUKE

VELIKI ODMOR

KOD DOKTORA

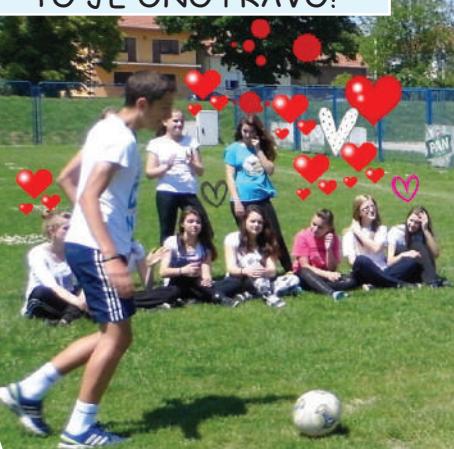
RAZGOVOR S RODITELJIMA

ŠTO IZABRATI

TO JE ONO PRAVO!

NAŠAO SAM SVOJ HOBI,
NA SVJEŽEM ZRAKU S PRIJATELJIMA.
...A I CURAMA SAM GLAVNA FACA !!!

GLAVOBOLJA

ŠTO MI SE TO DOGAĐA...
OČI ME PEKU...
VRTI MI SE...

JOJ...
EVO DOLAZI..
UPOMOOOOĆ!!!

Zamolili smo učenike da nam objasne značenje nekih riječi, većinom đelekovečkih...

Što je to **glajža**?

Pa to je sigurno...

- gležanj
- cipela
- lopata
- brijeđ
- gajba za pčele
- cipela
- žlica za zidanje
- naočale
- povećalo
- kutija
- vile
- sijeno

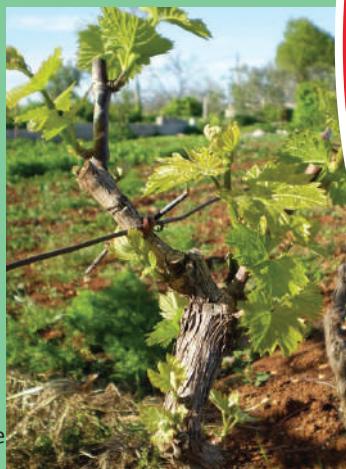

Glajža pripada posuđenicama iz njemačkoga (*Glas*). S njemačkom su riječi srodne engl. *Glass*. Kad se u Hrvatskoj razmahala Hlebinska škola naivnog slikarstva, sami su slikari (mahom Podravci) za svoja djela govorili **glajža** – jer su slikali na *staklu*.

Čokot je svima stvarao najviše problema i izvukao iz učenika najsmješnije odgovore.

Znamo, čuli smo za to, to je...

- čokot vukova
- zvuk od kokoši
- glasanje kokoši
- kriješta pijetla
- životinja
- vuk
- kokotica
- grm
- glasanje ptica
- ptica
- vrsta čokolade
- nekaj kaj puran
- zimske traktorske gume
- posuda u koju se stavlja grožđe
- pijetao

Čokot je naziv za cijelu biljku vinove loze, jednako kao i *trs*. U Dalmaciji i nekim drugim hrv. krajevima čokot zovu i *panj*, a u Hrvatskom zagorju, kao i u Sloveniji još i *trta*.

Tko/ što je **Antigona**?

To bi bilo...

- stilsko izražajno sredstvo
- nekakve starine
- vaza
- antilopa
- anti to je neki protutroš
- zmaj
- knjiga koju je napisao Shakespeare

Antigona je jedan od najvećih dramskih likova grčke mitologije i svjetske književnosti. Grčki dramatičar Sofoklo prikazao je Antigonu kao nositeljicu sukoba između *promjenjivih ljudskih zakona i vječnih zakona morala i religije*. Antigona nije samo nositeljica sukoba nego i njegova tragična žrtva.

Matapur je...

- tulipan
- matovilec
- grah zelenčec

Matapur znači leptir

na kajkavskom narječju. Istog značenja su riječi *metapur i metulj*.

Etnologinja i kantautorica Lidija Bajuk objavila je zvučnu knjigu "Matapur" posvećenu kulturnoj prirodnoj baštini Međimurja.

Podlesec?

Poznato mi je to, znam...

- s time se zatvara lesa
- lisica
- cepanica kaj ide pod lesu

Podlesec (visibaba) je najranija proljetnica, cvjeta već pod snijegom, od kraja veljače do travnja. Plod je žutozeleni tobolac s nekoliko svjetlih sjemenaka koje raznose mravi.

29.6.2014

Palacký